

ישעמור כלדחובות

חוברת מספר 3

ט' באב התשפ"ג

27 ביולי 2023

מטה המאבק - אקדמיה
יולי 2023

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

היום שאחרי

ד"ר עדי חן, הטכניון - מכון טכנולוגי לישראל

לדברי המגשר: נדליק זיקוק לכבוד יום הולדתך ונשלם מיסים, אני אתלהב עדיין מיופייך ואת תקפידי שנשתתף בכל הטקסים.

אבל בפקעת כבר לא יישמעו קולות שמחה וצחוק זאטוטים.

ולא נישן באותה המיטה.

ובערב שישי מול מסך הערפל את תגששי ביד רפה, ואני אנסה לחייך ולהעמיד פנים שאהבתנו יכולה לכל. גם לשדה הקרב בו רוטש ההמון.

אני.

ההמון. אני.

כי כשכל זה ייגמר, אלמד בלעדדייך היות, לא אאמין יותר. וכבר לא אוהב.

נחיה.

אומרים שגם בפולין שותים קפה בשבת בבוקר, את ואני-ההמון.

אני ההמון. אני ההמון הזועם. אני ההמון. אני ההמון המוכה. המותז. אחרי המון שנים של המון שהיה כבר מוגז.

אני ההמון הנרדף, הנשחק, הנחנק.

ואת, אהובתי תכולת הכוכב, היית לי לאם ולכלה.

בך התגלמתי.

את השקית אותי כל הימים, ואני השקיתי מאדמתך את גוזליי. על מימייך גדלו, והם השיבו לך בדם. בדמייך חיי.

בדמייך חיי? בדמי חייך.

וכשהנשורת תשקע בערוגותייך הרקובות, והשמש שוב תזרח ותאיר את המגדלים ואת והזוהמה, את הגופות, והפצעים, את בדי הדגל הדרוסים, את הדם המעורבב בשמן הקלגזית בצידי הכביש, ניכנס הביתה.

את, אהובתי, ואני-ההמון. ונמשיך לחיות בפקעת שטווינו כאן, יחדיו, לפני שנים,

כי מה יגידו השכנים,

כי אין מקום אחר

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

תוכן עניינים

3 **היום שאחרי ד"ר עדי חן**

5 **נאומים**

6 **על השתיקה פרופ' שמעון מרום**

8 **המחאה חייבת פיבוט! פרופ' מיקי מלול**

10 **דיפלומטיה או מרד – היום שאחרי – אמנה קואליציונית? פרופ' דורון כהן, בסיוע פרופ' ג'יהאד אל-סאנע, פרופ' נורית גרונאו ופרופ' מיקי מלול**

14 **שבת שלום שמחה פרופ' אלון קורנגרין**

51 **אחרית דבר**

52 **מרד הנפילים איין ראנד**

יצאנו לרחובות #2

יצאנו לרחובות #1

זוהי חוברת אינטראקטיבית. לחיצה על אחד האייקונים בתוכן העניינים תוביל לעמוד המתאים. ניתן לחזור אל התוכן מכל דף על ידי לחיצה על הבית הקטן עם מספר העמוד.

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

נאומים

פרופ' יועד צור
24.06.2023
צמח ועמק המעיינות
20

פרופ' מני מאוטנר
17.06.2023
אשדוד
18

גב' אריאנה פדרסן
03.06.2023
זכרון יעקב
16

ד"ר ערן שלו
01.07.2023
חדרה
28

פרופ' יוסי לוי בלז
01.07.2023
צומת העוגן
24

פרופ' דניאל אורנשטיין
08.07.2023
כפר תבור
22

פרופ' אריאל פורת
06.07.2023
תל אביב
34

פרופ' רועי עחרי
06.07.2023
רחובות
32

פרופ' גילה שטופלר
01.07.2023
קפלן תל-אביב
30

פרופ' חגי ליון
08.07.2023
קפלן תל-אביב
40

ניצב בדימוס אמנון אלקלעי
08.07.2023
באר שבע
38

פרופ' אורית גודאקר
08.07.2023
עפולה
36

פרופ' אופירה אילון
08.07.2023
זכרון יעקב
46

פרופ' איתן דומאני
08.07.2023
חיפה
44

נציגי מחאת הסטודנטים
08.07.2023
קפלן תל-אביב
42

פרופ' אלון קורנגרין
23.07.2023
ירושלים
48

פרופ' מיכל פלדמן
23.07.2023
ירושלים
49

פרופ' אלון קורנגרין
23.07.2023
ירושלים
48

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

על השתיקה

פרופ' שמעון מרום

הפקולטה לרפואה, הטכניון - מכון טכנולוגי לישראל

נשמעים לא מעט קולות הקוראים להשאיר את הפוליטיקה מחוץ לאקדמיה. אלא שלא בפוליטיקה מדובר.

התסכול, הזעם ותחושת חוסר האונים צפים ועולים לנוכח בריונות ובוטות שמאפיינות את מוסדות השלטון בישראל תחת הנהגתו של נתניהו. דבר אחד זה לפעול לשינוי מקיף ו(אולי) חשוב ולעמוד על זכותה של הכנסת לממשו. דבר אחר לגמרי זה להסכים שמהלך כה עקרוני ימומש ויובל על ידי חברי כנסת וחברי ממשלה שטוחים שהתנהגותם והתבטאויותיהם מנפצות את החברה בישראל לרסיסים. הרי לא ייתכן שאין בקרב האוכלוסיה השמרנית בישראל אנשים ראויים יותר שיכולים להוביל מהלכים עדינים בתבונה. לזכות בבחירות זה הישג; לנהל מדינה זו אחריות שמחייבת התנהגות מכבדת, שימוש ראוי בשפה, מנהיגות. לא זה המצב, והתוצאה: מהילת הצעות חוק (אולי) ראויות במבול של חוקים מטופשים ומופע מחפיר של דמויות עלגות אשר רק אלוהים יודע איך הגיעו אל ספסלי הכנסת וכסאות שרים, דמויות שעושות שרות רע מאוד לדמוקרטיה בכלל, ולאידאולוגיה שמרנית ומעמיקה בפרט. כמו הרבה פעמים בחיים, צורה חשובה לא פחות מתוכן, לעיתים אף יותר. קריאה "להשאיר את המחלוקת הזו מחוץ לאקדמיה" היא תמיכה בשררה שמערערת מסד ערכי – אמת, יושרה, אחריות – ומרעילה את הקרקע בה נטועים שורשי חברה בריאה ובתוכה אקדמיה ראויה לשמה. לכן, שתיקה של הנהלה וסנאט אוניברסיטה אינה אלא התקרנפות.

בימים הרעים הללו קשה שלא להביט לאחור, להיסטוריה לא כל כך רחוקה, ולהצטמרר. כך מתאר פיטר דרוקר את שתיקת האוניברסיטה בזמנים נוראים [תרגמתי מאנגלית כמיטב יכולתי]:

_"תמיד חשבתי שתומכי היטלר משלים את עצמם, אך אפילו אני הופתעתי מהמהירות בה הנאצים נפטרו מהיונקרים והקצינים הפרוסים שהעניקו להם את השלטון. מלכתחילה היו לי מעט מאוד ספקות אשר לכוונותיהם של הנאצים. ידעתי שהדרכון הזר בו אני מחזיק לא יגן עלי לאורך זמן ולא ירחק היום בו אגורש או יכלאוני. הייתי מוחלט לעזוב מרצוני ולא להמתין לגירוש. אך התעכבתי; משכתי זמן. אחד ההסברים שסיפקתי לעצמי היה ההמתנה לדפי הגהת הספר שלי על סטאהל, שאמורים היו להגיע לידי באותם ימים. חששתי – מסתבר שלא בלי סיבה – שעזיבתי את גרמניה תעניק למוציא לאור תירוץ להבליע את מה שכבר אז הסתמן כפרויקט מסוכן. אבל צריך להודות: התעכבתי גם כי נכנעתי לנוהג של דחיית ההכרה בבלתי נמנע.

בסופו של דבר, מה שהוביל אותי לממש את כוונתי להסתלק משם תיכף ומיד, מספר שבועות לאחר עליית הנאצים, הייתה מועצת הפקולטה הראשונה שנוהלה על ידי הנאצים באוניברסיטה. אוניברסיטת פרנקפורט הייתה הראשונה בה טיפלו הנאצים, בדיוק כי הייתה המבצר הליברלי המשמעותי בקרב האוניברסיטאות של גרמניה ובה סגל אקדמי שגאוותו במחויבותו ללמדנות, חופש, יושרה ודמוקרטיה. הנאצים ידעו ששליטה באוניברסיטת פרנקפורט משמעותה

בלי דחוקרטיה אין אקדמיה

שליטה על האקדמיה הגרמנית. כך גם ידעו כולם באוניברסיטה. פרנקפורט התנאתה בפקולטה למדעים ששמה נישא בפי כל בשל למדנותם ובשל האמונות הליברליות של חברי הסגל בה; בולט במיוחד בקרב הסגל המדעי היה ביוכימאי בעל מעמד מדעי כחתן פרס נובל ושנודע בשל עמדותיו הליברליות החדות והברורות. כשהוכרז מינויו של הקומיסר הנאצי לאוניברסיטת פרנקפורט – סביב ה־25 בפברואר של אותה שנה – וכשכל סגל ההוראה והסטודנטים עזרי המחקר נקרא לפגישת מועצת הפקולטה כדי לשמוע את קולו של האדון, ידעו הכל שמדובר במפגן כוח. מעולם לא התייצבתי לפגישת מועצת פקולטה, אך לזו הגעתי.

הקומיסר הנאצי לא בזבז זמן. הוא מיד הכריז שלא יותר ליהודים להיכנס למתחמי האוניברסיטה ושהם יפוטרו ולא יקבלו שכר כבר מה־15 במרץ. אף אחד לא העלה בדעתו אפשרות כזו למרות האנטישמיות המוצהרת של הנאצים. ואז פצח הקומיסר בסדרת הצהרות בוטות ומתעמרות, משובצות במילים מהסוג שלעיתים נדירות נשמעו במחנות צבא ומעולם לא בין כותלי האקדמיה [אחסוך מכם תרגומן של המילים המביכות הללו (ש.מ.)] – מילים שחברי הסגל שנכחו שם ללא ספק הכירו, אך מעולם לא הוטחו בהם. ואז הצביע הבוס החדש על ראשי המחלקות האקדמיות, אחד אחרי השני, ואמר: 'או שתעשו מה שאומר לכם לעשות, או שאשלח אתכם למחנות ריכוז'. דממת מוות; הכול חיכו שהביוכימאי המכובד יאמר משהו. ואז התרומם הליברל הדגול, כחכח בגרונו ואמר: 'מעניין מאוד, אדון קומיסר, ובמובנים רבים מאיר עיניים. אך נקודה אחת נותרה לא בהירה. האם תקציבי המחקר לפיזיולוגיה יהיו גדולים יותר?'.

הפגישה הסתיימה זמן קצר לאחר מכן כשהקומיסר הבטיח לחוקרים שאכן יהא הרבה כסף למחקר בתחום 'מדע הגזע הטהור'. מעט מהפרופסורים אזרו אומץ להתלוות ליהודים מקרב הקולגות שלהם בצאתם החוצה מהאולם; רוב הפרופסורים שמרו מרחק בטוח מאותם יהודים שאך שעות ספורות טרם לכן היו הקרובים בידיהם. יצאתי משם מיואש – וידעתי שאעזוב את גרמניה בתוך 48 שעות."

[מתוך Adventures of a Bystander (pp. 161-162). Taylor and Francis. Kindle Edition]

חשוב שנזכור את מה שהיה, את המחיר הנורא, ונשמור מכל משמר על מה שיש, על מה שנבנה כאן בעמל ובדם במאה שנים.

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

המחאה חייבת פיבוט!

פרופ' מיקי מלול

המחלקה לניהול ומדיניות ציבורית, אוניברסיטת בן-גוריון בנגב

אתחיל בכך שלדעתי הרפורמה כפי שהוצעה בהתחלה על ידי לוי הנה רפורמה בעייתית וטוב שלא תעבור כלשונה. זה מוסכם על חלקים גדולים של הציבור בישראל כולל חלק גדול ממצביעי ומצביעות הליכוד. מצד שני, לרפורמה מאוזנת ובהסכמה ניתן למצוא רב גדול בציבור כולל חלק גדול ממצביעי ומצביעות השמאל.

המחאה הצליחה לסחוף רבים שהגיעו ממקום של מחוייבות עמוקה לחברה ולמדינה. אך נראה שרוב המשתתפים הינם מהעשירונים העליונים. המחאה לא הצליחה לסחוף את העשירונים התחתונים, חלק גדול מהתושבים מעירות הנגב ואת תושבי השכונות המוחלשות כאן בבאר שבע.

על מנת להבין מדוע המחאה לא הצליחה לחבר אליה חלקים גדולים מהאוכלוסיה בישראל, אני מציע שלושה הסברים מרכזיים:

1. מערכת משפטית שלאורך שנים בציר המרכזי של התנהלותה העדיפה את העשירים והחזקים והשאירה את האוכלוסיות המוחלשות מאחור וללא סיכוי הוגן. שאלתם את עצמכם מדוע החברות הגדולות במשק מתנגדות לרפורמה במערכת המשפט? בנקים, חברות ביטוח ותאגידים גדולים לא רוצים לאבד את היתרון שלהם (הגיבוי המשפטי שהם מקבלים לעוולות שהם עושים כל יום לאוכלוסיות המוחלשות), תאגידים שמנצלים בצורה דורסנית אנשים פגיעים והורסים את עתידם. אני באופן אישי ראיתי כמה משפחות נהרסו כתוצאה ממערכת משפטית שמוטה לטובת התאגידים. תוכלו למצוא עדויות לכך גם בסקירות של המכון הישראלי לדמוקרטיה. מציע לכם לנסות לדמיין מה קורה לאדם שנרדף על ידי ההוצאה לפועל בשירות הבנקים ובחסות בתי המשפט, מה קורה לאדם שהורשע שלא בצדק רק כי לא היה לו ייצוג הולם ועוד עוולות שמתרחשות יום יום לא.נשים מהשכבות המוחלשות וכל זה בחסות מערכת המשפט.

2. דמוקרטיה! ייתכן שזה תלוי בפחיציה? מצביעי ומצביעות הליכוד מרגישים שחלק מאותם המפגינים שכעת מפגינים למען הדמוקרטיה, ערערו את הבסיס הדמוקרטי ו"פסלו" את הלגיטימיות של מצביעי הליכוד כולם. מצביע ליכוד? - ביביזם!, אינטליגנציה נמוכה. כך התייחסו במשך שנים למצביעי הליכוד (קשה לי להבין איך זה מסתדר עם ערכים של פלורליזם ועוד מילים יפות שאנשי המחאה מתהדרים בהן). הנימה המתנשאת והמזלזלת בכל כך הרבה אנשים אינטלגנטיים (שחלקם לא זכו להשכלה אקדמית רק בשל נסיבות חייהם) רק הגבירה את הקיטוב בעם. אפשר להבין מהיכן מגיעה הסלידה מהתנהלותו האישית של נתניהו, אך יש מרחק גדול מכאן ועד להחרמה שמבטלת את רצון העם. החרמת נתניהו חיזקה אותו ואף מעבר לכך, החרמת נתניהו על ידי מנהיגי מפלגות השמאל-מרכז הביאה לממשלת ימין צרה שאינה טובה לישראל.

בלי דחוקרטיה אין אקדמיה

3. הבעיה המרכזית שמעניינת את מעמד הביניים והשכבות המוחלשות בישראל היא **יוקר המחיה**. יוקר המחיה על פי החישובים שלי עולה למשפחה ממוצעת מעל 33,000 ש"ח בשנה. סכום שמתגלגל בצורה לא מוצדקת מהידיים של הציבור הרחב לידיים של בעלי ההון. יוקר המחיה הוא אחד התהליכים הרגרסיביים ביותר מבחינת פערים כלכליים ועוני. זה עוד לפני שהתחלנו לדבר על מחירי הדירות שהתנתקו מערכם הריאלי ונשמרים ברמתם על מנת לשמר את האינטרס של בעלי ההון החזקים במשק על חשבון העתיד של זוגות צעירים בישראל. ניתן לטעון שממשלות נתניהו אשמות ביוקר המחיה. ואכן זה טיעון מוצדק. ממשלות נתניהו לא עשו הרבה למען טיפול בסוגיות הללו. אבל כך גם ממשלות אחרות. אגב, ממשלת לפיד-בנט הייתה אחת הכושלות בהיבטים הללו, מחירי הדיור בתקופתה האמירו בקצב שיא של 20% לשנה וזה לא במיקרה, ניתן להצביע על פעולות של הממשלה הזו שגרמו לכך.

אז מה עכשיו?

הגיע הזמן לפיבוט (שינוי כיוון אסטרטגי).

אני מציע למחאה לקרוא כבר היום למנהיגי המפלגות להקים ממשלת אחדות רחבה על בסיס הסכם קואליציוני חדש שיתמקד באתגרים החברתיים כלכליים של ישראל: תחבורה, חינוך, ביטחון אישי, עוני ואי שוויון ויוקר מחיה. הקואליציה תתחייב לא לבצע שינויים של חוקי יסוד ללא הסכמה רחבה.

אחד האיומים המשמעותיים על החברה בישראל הוא הקיטוב החברתי המבוסס על מערכת המעדיפה את העשירים והחזקים. האם חברה יכולה להתקיים כששישה מהעשירונים התחתונים לא סוגרים את החודש? כשחלק גדול מהאוכלוסייה לא מסוגל לרכוש מוצרים בסיסיים כמו חלב, פירות וירקות על בסיס קבוע. שלא לדבר על דירה. ומה עם חינוך, תחבורה, ופשיעה שהולכת ומתגברת?

האם מבאר שבע תצא הבשורה? זה תלוי בנו.

חלק גדול מאנשי ונשות המחאה משתתפים במחאה כי באמת אכפת להם. אנשים שגם רגישים לבעיות חברתיות. ולכן אני חושב שניתן לעשות את הפיבוט הזה. לצרף עוד ועוד מעגלים מכל חלקי האוכלוסייה ליצירת השפעה משמעותית לשינוי חברתי. ובכך לחייב את הפולטיקאים מימין ומשמאל שדואגים קודם כל לעצמם לפעול למען האנשים בישראל.

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

דיפלומטיה או מרד – היום שאחרי – אמנה קואליציונית?

פרופ' דורון כהן¹, בסיוע פרופ' ג'יהאד אל-סאנע¹, פרופ' נורית גרונאו², ופרופ' מיקי מלול¹
¹אוניברסיטת בן-גוריון בנגב, ²האוניברסיטה הפתוחה

יש אנשים שטוענים שאין משפט קיום למדינת ישראל. כיוון שהאוכלוסיה מפולגת למחנות עוינים, אין בסיס לחוזה חברתי מוסכם. זה אומר שגורלנו כגורל לבנון. הבעיה של המדינה אינה קשורה להסתבכות המשפטית של נתניהו. גם אם נתניהו יפרוש מהפוליטיקה, עדיין נהיה חברה שסועה שלא מסוגלת למסד משטר דמוקרטי.

אנו כאן במטה המאבק סבורים שלא הכל אבוד. יש מקום לאופטימיות. כדי לבסס את התזה הזו ניסינו לנסח סט של עקרונות שלדעתנו משותף לרוב הישראלים. אנו מתבססים על תפיסת-עולם ערכית שתקבל להערכתנו גיבוי של כ-80 מנדטים במונחים אלקטורליים. למרבה הצער, אנו משערים שהעקרונות הרצ"ב לא יהיו מקובלים על אנשים בעלי תפיסת עולם שיבטית/חרדית/משיחית, שזה כולל כמחצית מחברי הליכוד, את הגרעין ה"קשה" של הימין המשיחי, ואת מרבית החרדים. אם כי אנו כן מאמינים, ומקווים, שיש תהליכים בחברה הישראלית שיקרבו גם את החרדים לקונצנזוס. להלן אנו מנסים לנסח אמנה שיכולה ואמורה להיות מוסכמת על קואליציה שתקום בעתיד. **כדי שהאמנה הזו תתממש, הנחת העבודה היא שתהיה נכונות להקים קואליצית אחדות שתכלול את כל נבחרי הציבור (ללא הבדל דת/גזע/מין) שיהיו מוכנים לחתום על אמנה זו.**

1. הקואליציה תתחייב לא לבצע שינויים של חוקי יסוד ללא הסכמה רחבה.
2. הקואליציה תשריין את חוקי היסוד **הקיימים**. סמכות בג"ץ לבצע ביקורת שיפוטית תעוגן בחוק יסוד חקיקה.
- פרוט: הקואליציה תשריין חוקי יסוד במטרה לייצב את אופיו הדמוקרטי-ליברלי של המשטר. שינוי של חוק יסוד יחייב רוב מיוחס של 80 חברי כנסת. בפרט, ישורין חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, שנחקק על ידי הליכוד בשנות ה-90. חוק זה אינו כולל פסקת התגברות. מאידך, במידת הצורך יבוצעו בו (בהסכמה, לפני השריון) תיקונים שנדרשים בהיבטים שיש לגביהם מחלוקת ציבורית. חוק זה כולל "פסקת הגבלה" שנותנת לבג"ץ את הסמכות לבצע ביקורת שיפוטית על חקיקה. פסקת הגבלה זו תעוגן בצורה גלובאלית בחוק יסוד חקיקה, שגם הוא יהיה משורין.
3. ההסכם הקואליציוני יבוסס על עקרונות דמוקרטיים-ליברליים, בשילוב עם עקרונות של **פלורליזם** שיאפשרו לכל קבוצה חברתית לממש את יעדיה.
4. הגדרתה של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית **יהודית** תפורש ברוח פסיקות בג"ץ בשנות ה-90. על פי פרשנות זו היותה של מדינת ישראל בית לאומי עבור העם היהודי אינה באה על חשבון אופיה הדמוקרטי, ואינה סותרת עקרונות יסוד של השיטה הדמוקרטית.
5. ההסכם הקואליציוני יתמקד באתגרים החברתיים כלכליים של ישראל: תחבורה, חינוך, ביטחון אישי, עוני ואי שוויון, ויוקר המחיה.

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

הערה: שוויון בנטל יושג על ידי או ביטול חוק שירות חובה ו/או על ידי פתיחת מסלולי שירות מגוונים בהסכמה עם החרדים ועם הערבים. אזרחים שישרתו במסלולים אלה יקבלו תגמול הולם (משכורת, הכשרה מקצועית, מיתוג, שכ"ל, סיוע בהשתלבות בשוק העבודה).

6. מדינת ישראל תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה. בפרט, הרגולציה של ההתיישבות בגליל ובנגב תענה על הצרכים של האוכלוסיה המקומית.

7. מדינת ישראל תושיט יד שלום לכל המדינות השכנות ועמיהן, ובפרט תשאף להגיע להסדר הוגן וצודק בשטחי יהודה ושומרון, שיהיה מבוסס על אמון וכבוד הדדי. בתקופת הביניים ישראל תדבוק בעקרונות הומניטרים, ותכבד את החוק הבינלאומי ככל שמדובר בשטחים שאינם בריבונותה.

עקביות עם מטרות תנועת המחאה: בתנועת המחאה יש הרבה קבוצות עם אינטרסים שונים. אבל יש מכנה משותף שמגולם על ידי עקרונות 1+2 של אמנה זו. אבל כדי להשיג את המטרה של תנועת המחאה צריך לגבש מכנה משותף קצת יותר משמעותי שיספק בסיס להקמת קואליציה. עד כה המחאה נכשלה בהשגת מטרה זו. אמנם יש ניסיונות "לגוון" את המחאה – לדוגמה מטה המאבק של באר שבע שם דגש חזק על הנכחת הציבור הערבי והפריפריה בעצרות של מוצ"ש. אבל בפועל הערבים (ברובם) לא הצטרפו למחאה (ראו מאמרה של סראב אבורביעה בחוברת #2 - דמוקרטיה רק ליהודים?), וגם רוב הליכודניקים הליברליים לא הצטרפו (ראו מאמרו של של מיקי מלול בחוברת #3 - המחאה חייבת פיבוט!). ניסוח של אמנה שתיתן התייחסות מינימלית לאג'נדה של קבוצות אלו היא חיונית. גם כללנו באמנה עקרון של פלורליזם כדי לתת פתח עבור הצטרפות של חרדים, אם כי, כפי שאנו מסבירים להלן, אין לכך סבירות בטווח הקצר.

האם המשיחיים יהיו חלק מאמנה זו? – כנראה לא... אבל אפשר להשתעשע ברעיון שיום אחד יימצא פתרון מוסכם שיסדיר את הקונפליקט בשטחי יהודה ושומרון, אם במסגרת של מדינה אחת לשני עמים, או במסגרת של קונפדרציה של שתי מדינות. הגדרת הפתרון הספציפי לא צריכה להיות חלק מהאמנה שאנו מנסחים.

האם החרדים יהיו חלק מאמנה זו? – ניסינו לברר האם אפשר להסכים על עקרון פלורליסטי שנותן לציבור החרדי את החופש לקיים חיי קהילייה כרצונם, אבל בלי שאורחות החיים של הציבור החילוני יהיו מאוימים... השאלה שהצגנו לצורך ברור הסוגיה היתה כדלהלן: נניח שאנו מוצאים "נוסחה" שמורידה מהפרק את חובת הגיוס, את חיוב לימודי הליבה, ואת סמכות בג"ץ להתערב בחיים הקהילתיים של החרדים; האם בתנאים כאלה החרדים יהיו מוכנים להכיר במשטר דמוקרטי אשר משריין את חוק יסוד כבוד האדם וחירותו? התשובה שקיבלנו [בשיחות עם חרדים] היתה: גם אם אפשר להשיג הסדר כזה מהצד של החילוניים [דבר שמוטל בספק], החרדים מתנגדים לאמנה כזו, כי יש להם כיום אג'נדה שהתפקיד ההיסטורי שלהם הוא להבטיח שמדינת ישראל תהיה מדינה יהודית. זה אומר, לדוגמה, שהחרדים לעולם לא יסכימו להסדרת נישואים אזרחיים, ענייני להטבי"ים וכיו"ב. גם ספק אם החרדים יכירו בערבים

בלי דחוקרטיה אין אקדמיה

כאזרחים שווי זכויות. כאמור, אנו מקווים שיהיה בעתיד הרחוק שינוי בעמדות אלו שהשתרשו בציבור החרדי במהלך 30 השנה האחרונות בהשראת החרד"לים.

האם הליכודניקים יהיו חלק מאמנה זו? – מה בעצם הסיבוך הפוליטי שגורם לכך שהעקרונות הנ"ל לא ממומשים? הסיבה היא די ברורה. המפלגה החזקה ביותר במפה הפוליטית כיום היא הליכוד. הבוחרים של המפלגה הזו חצויים לשני מחנות - בהעדר מינוח טוב יותר יש לנו את המחנה הליברלי (לכאורה המחנה הגדול יותר, שכולל גם אנשי פריפריה) ואת המחנה הפשיסטי (לכאורה המחנה ששולט כיום במפלגה, ואוהד את ארגון קוהלת). אבל יש עקרון אחד שמאחד את שני המחנות היריבים - עקרון הלכידות הקואליציונית. זה מקור כוחה הפוליטי של מפלגת הליכוד - התאחדות מאחורי ההחלטות של המנהיגות הנבחרת (גם אם ההחלטות נוגדות את תפיסת העולם של חלק מהבוחרים). באופן פרדוקסלי הלכידות של הליכוד אחראית להתפוררות של החברה הישראלית. דרך לשנות את המצב היא לאחד את בוחרי הליכוד סביב אמנה משותפת שתחייב גם את נציגיהם בכנסת [*].

המטרה בגיבוש מסמך זה – האם המחאה תשיג השגים בהידברות או בכוח? מה יקרה ביום שאחרי? **דיפלומטיה או מרד?** הסכם קואליציוני חדש או מלחמת אזרחים? תיקוותנו היא לתת בסיס ליצירת "קואליציה" רחבה מלמטה. בשלב ראשון האמנה תאגד מובילים חברתיים, ובהמשך תחלחל כלפי מעלה אל נבחרי הציבור. בתסריט אופטימי במיוחד יתכן אפילו שתקום במקביל לממשלה המכהנת, ממשלה וירטואלית "ישראל החופשית" (סטייל "צרפת החופשית" של דה-גול), על בסיס הסכם קואליציוני טנטטיבי. אפשר לראות את המהלך שאנו מציעים כמהלך משלים ליחזמת ברית הרשויות הליברליות, וליחזמות אחרות שמטרתן יצירת חוקה לישראל.

[*] הערה: הסעיף הבעייתי מבחינת הפוליטיקה הליכודניקית זה כנראה סעיף 2. המטרה של סעיף זה היא להעביר חקיקה שתגדיר כללי משחק מוסכמים על מנת להבטיח שסעיף 1 של האמנה יהיה משורין מבחינה משפטית גם לטווח הארוך. אחרת יש סכנה לסיבוב שני של מלחמת אזרחים. אנו מניחים שמוסכם על כול הפלגים השפויים שצריך לבצע חקיקה שתגדיר כללי משחק ברורים ותחסוך את הצורך בסיבוב חוזר של אלימות. מבחינה טקטית אפשר בטווח הקצר להסתפק בגרסא אופרטיבית "רזה" שלא תכלול בסעיף 2 את הפרוט.

בלי דחוקרטיה אין אקדמיה

14 ביולי 2023

לכ' חבר הכנסת שמחה רוטמן,

שבת שלום שמחה,

מכתבי הקודמים היו הומוריסטים; קל למצוא בך דברים להגחיק. המכתב הזה לא מצחיק. לא ולא. מי שרוצה להמשיך לישון בלילה שיפסיק לקרוא מיד.

לפני כמה ימים שמעתי אותך אומר במהלך דיוני הועדה על חוק הסבירות משהו בסגנון "מה אתם רוצים, מחר תזרח השמש" לאחר שאמרת זאת הצטחקת קלות כאילו אמרת דבר חוכמה וחיידוד. כנראה התכוונת שהמציאות תמשיך כתמול שלשום זהו רק חוק קטן ואתה לא ממש מבין למה מפריעים לך להעביר אותו. אבל המבט החלול בעיניך הטריד אותי.

בחצי השנה האחרונה שמעתי את המשפט הזה, במובן הזה, מכמה תומכי "הרפורמה" בעיקר מהציונות הדתית. חברים שלי. עד שלא שמעתי את הפלפול התפל הזה ממך לא עשיתי את ההקשר. וכשעשיתי את ההקשר קפא דמי בעורקי.

ויקיפדיה מלמדת אותנו שבאפריל 1903 פרצו פרעות קישינב בעקבות עלילת דם. בקישינב הופיעו בריונים, שקראו "מוות ליהודים" והפיצו כרזים בהם נכתב כי הצאר ניקולאי השני התיר לפגוע ביהודים לכבוד חג הפסחא. הפרעות נמשכו יומיים והשתתפו בהם תושבים מכל מגזרי הציבור. 49 יהודים נרצחו, מאות נפצעו, ואלפי בתים וחנויות נשדדו ונהרסו. הפורעים התעללו ביהודים בסאדיזם רב. הם אנסו, השחיתו גופות והתעללו בהן. כאשר היהודים ניסו להגן על עצמם, עצרה המשטרה את המתגוננים, ונקטה בצעדים שונים שסייעו לפורעים באופן אקטיבי.

חיים נחמן ביאליק ביקר בקישינב לאחר הפרעות (מכיר אותו שמחה? המשורר הלאומי שלנו. מומלץ). לפני הביקור הוא כתב את השיר "על השחיטה". לאחר הביקור הוא כתב את "בעיר ההרגה", פואמה מטלטלת המתארת באופן גרפי את הזוועות שראה. כל ילדי ישראל למדו את "על השחיטה" בבית הספר. השירים הללו נמצאים בבסיס הטראומות שהובילו את הציונות החילונית להקמת מדינת ישראל, הרבה לפני השואה. במהלך השיר לוקח ביאליק את אלוהים (ואולי את העם היהודי) לטיול זוועות בעיר. בסוף הבית השני ביאליק אומר לאלוהיו:

והתאפקת, וחנוקת בתוך גרונך את השאגה
וקברתה במעמקי לבבך לפני התפרצה,
וקפצת משם ויצאת – והנה הארץ כמנהגה,
והשמש כתמל שלשם תשחת זהרה ארצה.

והנה 120 שנה לאחר מכן, שליט וסריסיו מסיתים ומדיחים ומפלגים את העם. עוד מהימים בהם "השמאל שכח מזה להיות יהודי" ועד לימנו בהם כל מפגין מקבל 600 שקל עבור הפגנה, הטייסים בוגדים, הפרופסורים אנרכיסטים, הנשים מודרות ובערוץ 14 "מתנצלים" על האמירה שהשמאלנים ארגנו את הרכבות לאושוויץ. עוד רגע וישפך דם, עוד רגע וגייסות הקוזקים

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

המודרניים יסתערו על מפגינים או על שערו של קיבוץ וישפך דם. וכשדם ישפך, אתם תרקדו עליו, בדיוק כמו ב 1903.

אז מה נשאר לנו לברר? ייתכן שאתה בור ועם הארץ ואתה לא מכיר את שיריו של המשורר הלאומי שלנו ואת הטראומות של העם היהודי. במקרה זה אני דן אותך לחזור לחטיבת הביניים וללמוד במשך שנה ספרות ואזרחות. אבל, ייתכן ואתה מכיר את הפואמה של ביאליק. במקרה זה, רשע אתה וכל אלו המשתמשים בדימוי הזה ביודעין. אז אוויל אתה או רשע? אני מפחד לבחור בין אוויל לרשע. אם אבחר, שוב לא אשן בלילה. אז בטל את עילת הסבירות, החלף את היועמשי"ת, מנה מפכ"ל מתאים, העבר חוק מעצרים מנהליים ומנה כהניסט לשר לביטחון פנים. והנה הכל מוכן. השמש תזרח והשוחט ישחט.

שבת שלום וסיוטי לילה לך שמחה,

אלון קורנגרין

נב: בהפגנות יש שלט החוזר על עצמו. "1933 – 2023 אפשר כבר להשוות?" לדעתי אפשר להחליף אותו ב "1903 – 2023 מחר תזרח השמש".

גב' אריאנה פדרסן הטכניון - מכון טכנולוגי לישראל

ערב טוב זכרון!!!

אני אריאנה, סטודנטית להנדסת מכונות בטכניון, פעילה במחאת הסטודנטים והסטודנטיות.

הכנתי לנו להערב נאום קצת אחר. רציתי לספר לכם על הדור שלי, ועל התקווה האדירה שאני רואה בתהליך שעובר עלינו בחודשים האחרונים. ואני אגיע לזה בסוף, אבל קודם כל אנחנו חייבים לדבר על מה שקרה אתמול, ממש לא רחוק מכאן.

משטרת ישראל פגשה מפגינים בלתי-אלימים במעצרים אלימים, בלי בושה ובלי רסן. כמו שגל סיפר לכם, המשטרה שאמורה להגן עלינו התנהגה כמו בריונים ממדינה טוטאליטרית.

אובדן העשתונות מתחיל ממסדרונות הממשלה – אתמול שמחה רוטמן, אדריכל ההפיכה, חטף למפגינה, סטודנטית בניו יורק, את המגפון מהצוואר! אם הם מתנהגים ככה כשהם מוקפים במצלמות, כשהם בתפקיד בהפגנה או בביקור בחו"ל, סימן שהם כבר לא מתנהגים בצורה רציונלית.

זאת הטעות שלהם. ככל המחאה שלנו, הצודקת והבלתי-אלימה, תיפגש באלימות מצד המשטרה והממשלה, **זה רק יחזק אותנו!**

לא ניתן שישתיקו ויפחידו אותנו, כי כשזה מגיע למאבק על המדינה שלנו
– **אנחנו לא מפחדות!**

שותף שלי למאבק, דביר, נוהג לצטט מחקר – סטודנטים, אחרי הכל – לפיו מחאה בלתי אלימה שמגייסת אליה 3.5% אחוז מהאוכלוסיה לאורך זמן – תצליח! ואנחנו כבר שם מזמן – אנחנו יודעים שאנחנו ננצח.

הדור הצעיר כאן התעורר. שנים שהרגשנו שאף אחד לא סופר אותנו בממשלה, והמדינה הזאת נמצאת בקיפאון פוליטי ומדיני. בכנות? אני הרגשתי ייאוש, עוד הרבה לפני ההפיכה. רציתי לשנות, אבל לא ידעתי איך. חינכו אותי שיש לי את היכולת ואת האחריות לעשות שינוי לטובה בעולם ובמדינה הזאת, אבל הסתכלתי על הממשלה והרגשתי חסרת אונים. הגעתי לטכניון, וקיבלתי מסר ברור: כאן לא מדברים על פוליטיקה. עדיף לשתוק, שלא נריב, שלא יהיה לא נעים.

משהו מדהים שהגיע לצד ניסיון ההפיכה הנוראי הזה הוא ההתעוררות של הדור שלי. גם אני, שהרגשתי לבד, מצאתי את המקום ואת הדרך ליצור כאן שינוי. במקרה שלי מצאתי את זה בתוך מחאת הסטודנטים והסטודנטיות, עם חברי המעלה המדהימים שחלקם נמצאים כאן איתי היום. בזכותם אני מרגישה גאה להיות חלק מקהילת הטכניון, גאה להיות

כולנו כאן כי אנחנו מבינים בדיוק מה קורה. אנחנו נמשיך להפגין, ולצד זה אנחנו נמשיך להשקיע בחברה, בחינוך, באיחוד המחנה הדמוקרטי, המתונים משמאל ומימין. אנחנו ננצח הפעם, ונהיה מוכנים גם בפעם הבאה שהם ינסו.

**תודה זכרון – נמשיך להילחם על
הדמוקרטיה!**

חלק מהדור הזה. זה נכון לעוד המון ארגונים, מחאות, פורומים וקבוצות למידה שאני רואה צומחים, כמו פרחים במדבר אחרי הגשם. הממשלה מקווה שנתעייף. שהם יצליחו לבלבל אותנו עם שיטת הסלאמי. שהם יחכו עוד שנה, שנתיים, חמש, וינסו שוב. אבל יש לי שאלה אליכם –

יש פה מישהו שנרדם? (לא!!)

יש פה מישהו שלא מבין מה הם עושים? (לא!!)

יש פה מישהו שמתכוון לוותר? (לא!!)

פרופ' מני מאוטנר אוניברסיטת תל אביב

ערב טוב אשדוד!

17
ביוני
2023

תודה על ההזדמנות להיות כאן פעם נוספת. כבר לא מעט שנים יש לי מנהג להגיע לאשדוד פעם

או פעמיים בשנה, בלי סיבה מיוחדת, פשוט כדי ליהנות מיפי העיר, מחוף הים המרהיב שלה, מהאינטגרציה המוצלחת של עולים מעשרות מדינות, שאותה רואים בכל מקום במרחב הציבורי של העיר. אני מגיע לאשדוד כי אני רוצה לחזות ולהשתתף באחד מסיפורי ההצלחה הגדולים של מדינת ישראל בכל שנותיה.

אשדוד היא עיר עם קשרים אמיצים אל העולם. פועל בה הנמל הגדול במדינה. יש בה מרינה שוקקת. מגיעים אליה תיירים מכל העולם.

אשדוד היא עיר של אינטגרציה מוצלחת. חיים בה עולים שהגיעו מלא פחות מאשר 99 מדינות. בעיר יש גם ריכוז גדול של ציבור חרדי מזרמים שונים.

אשדוד היא אחת הערים היחידות בישראל שנוסדו בתכנון מוקדם, וזה בלי ספק אחד מהסודות של ההצלחה הגדולה שלה.

אשדוד היא עיר של ידע טכנולוגי ומדעי. תחנת הכוח אשכול פועלת כבר כמעט עשרים שנה בגז טבעי, כדי להפחית את זיהום האוויר בעיר. יש בעיר פארק היי טק, מפעלים פטרוכימיים, בית זיקוק, ולמעלה מ-3,000 עסקים בשלושת אזורי התעשייה שלה.

מאז 2017 פועל בעיר בית החולים אסותא אשדוד, המסונף לאוניברסיטת בן-גוריון בנגב כבית חולים אוניברסיטאי.

בעיר פועלים מוסדות השכלה גבוהה, ובהם המכללה האקדמית להנדסה סמי שמעון; סניף של האוניברסיטה הפתוחה; וסניף של המכללה למינהל.

בעיר מתקיימת פעילות תרבות עניפה: מוזיאון אשדוד לאמנות; המשכן לאמנויות הבמה הפיס אשדוד; תזמורת האופרה הקאמרית; התזמורת האנדלוסית הישראלית.

אבל בחודשים האחרונים הרבה ממה שאשדוד מייצגת בשביל כולנו מועמד בסכנה.

במשלה הנוכחית, לצד הליכוד, חברות חמש מפלגות שמבקשות לנתק אותנו מהעולם, ולהכפיף אותנו לחיים של הסתגרות בתרבות היהודית ההלכתית: המפלגות של בן גביר, סמוטריץ, אבי מעוז, דרעי וגולדקנופף. חמש המפלגות האלה לא רק בזות לתרבות המערב, למרות שאנשיהן משתמשים בהרחבה בכל תוצרי הטכנולוגיה והמדע של המערב; הן בזות גם למשטר הדמוקרטי ליברלי, ומבקשות להחליף את המשטר הישראלי הנוכחי במשטר של תיאוקרטיה, משטר של שלטון רבנים. בחודשים האחרונים עסקנו בהרחבה בתוכנית המהפכה המשטרית של השר יריב לוין. אבל לא פחות חשוב הוא שנעסוק בהסכמים הקואליציוניים שנכרתו עם חמש המפלגות האלה. אם ההסכמים יתממשו, והם כבר מתחילים להתממש, יחול שינוי של ממש באופייה של המדינה. הקשר שלנו למערב ייחלש, וההשפעה של התרבות היהודית ההלכתית תתחזק.

הממשלה הנוכחית קבעה סדרי עדיפות מקוממים ומסוכנים בחינוך: החלשת החינוך הממלכתי החילוני, וחיזוק החינוך החרדי, זה שחוסם רבים מתלמידיו מפני ידע במתמטיקה ובאנגלית. צריך לנהוג כבוד בכל תרבות. צריך לדאוג לחינוך של כל ילד במסגרת התרבות שבה הוא חי וגדל. אבל לא זה מה שעושה הממשלה. היא מעדיפה את הילדים הגדלים בתרבות החרדית ובתרבות הדתית על פני הילדים הגדלים בתרבות המערבית.

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

אשדוד

העולם העסקי מבין היטב את מה שלימד אותנו מונטסקיה. ולכן החשש מפני המהפכה המשטרית, שמכוונת להכפיף את בתי המשפט לממשלה, החשש הזה גורם לעולם העסקים הגלובאלי להתרחק מאז הבחירות האחרונות מישראל, ולהימנע מלהשקיע בישראל. עולם העסקים מבין היטב שאין המדובר כאן רק בהבטחת ההשקעות שלו במדינה מפני פגיעתה של הממשלה. המדובר במשהו עמוק וחשוב הרבה יותר: עריצות מנוונת את רוח האדם, את החשיבה ואת היצירתיות, וחירות מאפשרת פריחה שלהן. הממשלה הזאת מאיימת על רוח האדם, על החשיבה ועל היצירתיות.

ולכן, אם חקיקת המהפכה המשטרית תימשך תהיה לה השפעה ברורה: פגיעה קשה בכלכלה שלנו, הרבה פחות גביית מיסים, כלומר הרבה פחות כספים שיעמדו לרשות תקציב המדינה כדי שהממשלה תוכל לפעול לרווחת כולנו, או בניסוח אחר ניעשה מדינה שרמת החיים של אזרחיה יורדת בהתמדה, מדינה שרמת הבריאות שהיא מסוגלת לספק לאזרחיה יורדת בהתמדה, מדינה שתוחלת החיים של אזרחיה יורדת בהתמדה, מדינה שרמת התשתיות הפיזיות שלה, הכבישים, המחלפים, הגשרים, יורדת בהתמדה, מדינה שסובלת מבריחת מוחות. האם זה מה שאנחנו רוצים? כמובן שלא. ואם אנחנו לא רוצים את זה, אנחנו מוכרחים לסכל את המהלך של פגיעה בעצמאותה של מערכת המשפט, כי החודשים האחרונים מלמדים שעצמאותה של המערכת הזו היא מפתח חיוני לשגשוג כלכלי, לחופש החשיבה וליצירתיות.

אם אנחנו רוצים שמדינת ישראל תהיה מדינת אשדוד, אנחנו חייבים לשמור על המשטר הישראלי כדי שהוא ייצור עבורנו את תנאי החירות שבלעדיהם אין חיים של בריאות טובה, אין חיים של שגשוג ורווחה, אין חיים של העשרה תרבותית ופריחה תרבותית.

**תחי הדמוקרטיה הישראלית!
יחד נמשיך וננצח!**

ועכשיו נשאלת השאלה: הפלא הזה הנקרא אשדוד, היופי הזה הנקרא אשדוד, האם הוא היה יכול לקום מלכתחילה אם החינוך וההשכלה במדינת ישראל היו מעוצבים על פי התוכנית החינוכית של הממשלה הנוכחית? האם אשדוד הייתה יכולה להיות מה שהיא בלי ידע בתכנון ערים? בלי הידע ההנדסי שנדרש לשם הקמת הנמל, לשם סלילת הכבישים, לשם בניית הבניינים הגבוהים המפארים את שכונות העיר? בלי הידע הטכנולוגי הנדרש לשם הפעלת תחנת הכוח ואלפי מפעלי התעשייה שבעיר? האם המסחר והתיירות בעיר הנמל הזו היו יכולים להתקיים בלי ידע באנגלית ובחשבון? האם בית החולים המשובח של אשדוד היה יכול להתקיים בלי הידע ברפואה, ובלי הידע במקצועות התומכים ברפואה, כמו הכימיה, הבקטריוLOGיה, ועוד? האם מוסדות התרבות של העיר היו יכולים להיות הומי אדם בלי הקשר של האמנויות שלנו אל האמנויות של ארצות המערב? אם נרצה בעתיד עוד סיפורי הצלחה כמו הסיפור של אשדוד, האם נוכל לזכות בהם אם תמומש התוכנית החינוכית של הממשלה הנוכחית?

התשובה לכל השאלות האלה ברורה: אם בשנות החמישים של המאה הקודמת החינוך וההשכלה בישראל היו במתכונת שאותה קבעה הממשלה הנוכחית, לא הייתה יכולה להיות לנו אשדוד. במקום העיר המשגשגת אשדוד היינו מקבלים עיירה מזרח אירופית דלה, ענייה, מנוונת, שטעטל.

וכל זה לא יוכל להתקיים בלי מערכת משפט עצמאית וחזקה. כבר ב-1748 כתב הוגה הדעות הצרפתי הגדול מונטסקייה שמצב שבו קבוצה אחת של בני אדם שולטת גם ברשות המבצעת, גם ברשות המחוקקת וגם ברשות השופטת הוא מתכון לעריצות. במקום זאת דיבר מונטסקייה על חלוקת הכוח בין שלוש רשויות נבדלות ועצמאיות, שכל אחת מהן מפקחת על שתי האחרות, ומאז הדברים האלה הם מוסכמה שאינה ניתנת לערעור בכל מדינה ליברלית-דמוקרטית.

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

צמח
ועמק
המעיינות

פרופ' יועד צור - מכון טכנולוגי לישראל

24
ביוני
2023

ערב טוב צמח!

מחר צפויה הקואליציה לחזור להחרבת הדמוקרטיה במלוא הקיטור, אחרי שני הכישלונות המהדהדים שלה בניסיונה להשפיע על הרכב הוועדה לבחירת שופטים. בישיבת ועדת חוקה חוק ומשפט, תעלה הצעתו של ח"כ רוטמן, כדלקמן –

בסעיף 15 לחוק-יסוד: השפיטה, ... יבוא: "על אף האמור בחוק-יסוד זה, מי שבידו סמכות שפיטה על פי דין, לרבות בית המשפט העליון, לא ידון ולא ייתן צו נגד הממשלה, ראש הממשלה, שר משריה או נבחר ציבור אחר כפי שייקבע בחוק, בעניין סבירות החלטתם".

כך, במחי החלטה שהיא רק פרוסה אחת מהסלאמי, הכנסת מאפשרת לדוגמה לביבי לתת לבן דוד או טייקון מקורב זיכיון להקים כאן בעמק מיזם לשריפת כל אשפת הפלסטיק והנייר של המדינה להפקת חשמל, בלי לעשות תסקיר השפעה על הסביבה, לשקול שיקולי זיהום אוויר וקרקע, שינוע פסולת, בדיקת משטר רוחות וכיוצא בזה. נראה מופרך? זה כמעט קרה סמוך ליקנעם ובעמק חפר בנושא טיפול בגז, בחסות מבצע צוק איתן ב 2014. רק פנייה לבג"צ הכריחה את הממשלה, אז, לדון ברצינות בדוח של הבודק המקצועי שהמליץ להעדיף טיפול בים. מתבקש לומר שביבי הוא אותו ביבי, אבל האמת היא שכיום הוא חלש יותר, נתון יותר ללחצים של טייקונים והשד יודע מי עוד ורוכב על יותר מדי נמרים שיצאו מזמן משליטתו.

איך השינוי הזה בחוק יסוד ישפר ולו במעט את איכות חייו של האזרח במדינת ישראל? הוא

נלחמים בהפיכה המשטרית!

צומת צמח | שבת 24.6.2023

הנחייה: עידן הלמן

תכנית ההפגנה:

19:15 תחילת נאומים	18:30 צעדה תופים מגפונים	18:00 התכנסות והקמה
------------------------------	--------------------------------------	-------------------------------

דוברים:

- רונן צור**
יו"ר תנועת "דגל ישראל" ויועץ בכיר לניהול משברים
- מיכל אהרוני**
מחזאית ופובליציסטית ב"ישראל היום"
- פרופ' יועד צור**
הפקולטה להנדסה כימית בטכניון. לשעבר - ראש תוכנית האנרגיה בטכניון

דמוקרטיה: שיוקין גאוה!

לא. מעבר לתפיסת עולם נפסדת ואולי ראוי לומר פסיכופתית של פורום קהלת ומייצגיו הנאמנים בקואליציה, חברו כאן שלושה כוחות הממיטים על הדמוקרטיה הישראלית אשר חוברה לה יחדיו באזיקוני פלסטיק, את חורבנה הסופי. אף אחד משלושת הכוחות הללו לא מחובר לאיזשהו רוב בחברה הישראלית. מי שצועק לנו: "64 מנדטים" פשוט לא יודע מה הוא שח. הפעם הראשונה שהנושא עמד לסוג של הכרעה ישירה על השולחן באיזשהו פורום הייתה השבוע בהצבעה לראשות לשכת עורכי הדין עם תוצאה מאד ברורה: נגד.

להלן שלושת הכוחות:

כוח אחד הוא חולשת מצבו המשפטי של ביבי. למרות השיבושים לאורך שנות החקירה והמשפט, למרות הרתיעה של השופטים מהגעה לגזר דין – אם המשפט יגיע לסיומו ביבי כנראה יימצא אשם לכל הפחות במרמה והפרת אמונים במתחם הגבוה, עבירה ששלוש שנות מאסר בצידה. אולמרט נשלח לכלא על פחות מעשירית מהסכומים עליהם אין כלל מחלוקת בתיק אלף. זה תיק שוחד

את הפוגרומים בתורמוס
עיה ובחוארה לא רוצים
ולא צריכים דמוקרטיה.
הגיע הזמן שהציבור
הליברלי בישראל יחליט
אם פניו להעמקת
התפיסות של עליונות יהודית או שהדמוקרטיה
הליברלית היא ציפור הנפש שלו.

ממשלת החורבן וביבי צריכים ללכת.

האופוזיציה רופסת ורק המאבק העיקש שלנו
יוכל להציל את מדינת ישראל משקיעה. **אנחנו
מתגעגעים לא למה שמדינת ישראל הייתה,
אלא למה שמדינת ישראל הייתה יכולה
להיות,** על שלל כישרונותיה ושלל גווניה ומלוא
כוח היצירה האצור בה. והיא תגיע לכך רק
אם היא תהיה דמוקרטיה ליברלית. **המאבק
יימשך!**

פשוט למדיי, ש"שונמך" באדיבותו או חולשתו
של מנדלבליט למרמה והפרת אמונים. הוא
לבדו אמור להביא לסיום עלוב של הקריירה
הפוליטית של ביבי, וזאת מבלי להמעט חלילה
מחומרת האישומים האחרים ומבלי לשכוח את
האפשרות של בגידה בבטחון המדינה בפרשת
כלי השייט עליה ביבי כלל לא נחקר.

כוח שני הוא רצונם של מנהיגי החרדים
להמשיך למצוץ את לשדה של החברה היצרנית
בישראל תוך שהם מייצרים לעצמם דורות
חדשים של בורים חסרי לימודי ליב"ה שיתמכו
בהם. הם מצאו לעצמם חמור נוח שנותן להם
כל מה שהם דורשים, והפרדת רשויות מפריעה.

כוח שלישי, הוא מפלצת העליונות היהודית,
אותה ביבי מאכיל כבר שנים. ככל שגדל כוחה,
כך גדל הדיסוננס בין מדינה יהודית למדינה
השולטת על עם אחר. נוער הזוועות אשר ביצעו

פרופ' דניאל אורנשטיין הטכניון - מכון טכנולוגי לישראל

8
ביולי
2023

ערב טוב כפר תבור!

קוראים לי דניאל אורנשטיין. אני יליד ארה"ב. עליתי לארץ ב-1993. סיימתי תארים אקדמיים, שרתתי בצבא ובמילואים. הקמתי משפחה יחד עם אשתי, ד"ר סיגלית זכות, שעובדת בחברה בינלאומית. גידלנו שלושה ילדים בחיפה, שניים מהם שירתו ביחידות קרביות. בני הצעיר לומד עדיין בתיכון "ליאו באק" בחיפה.

ואני? אני פרופסור חבר בטכניון, חוקר נושאים מלאים תקווה, כגון קיימות, חוסן חברתי, ויחסי אדם-טבע.

כאיש איכות הסביבה, איש שמאמין ביכולת האנושות להתגבר על כמעט כל אתגר, וכאיש שהגיע לארץ כדי להשתתף בניסוי לאומי מרתק וחשוב ביותר – היא העלייה – אני **מזהיר שבכל הקשור לקיימות וחוסן, המשטר הנוכחי גורר אותנו אחורה.**

נשאלת השאלה כיצד הממשלה גוררת אותנו אחורה? למה הקהילה שלי – חוקרים ופעילי איכות הסביבה – כה מזועזעת מפעילות הממשלה? ובכן, **קיימות אינה רק איכות הסביבה.** איני מדבר כאן על מיסי כלים חד פעמים, על חוק פיקדון או אפילו חוק אוויר נקי, שאת כולם ממשלה הנוכחית ביטלה או החלישה. **קיימות היא המאמץ לייצר עולם טוב יותר לילדינו.** קיימות היא אותה 'השתדלות' ועבודה קשה, שבסופן תהיינה לדורות הבאים הזדמנויות ואיכות חיים אמיתית טובות הרבה יותר מאלו הקיימות כרגע.

קיימות היא הרצון, כמו גם הצהרת המדיניות, לייצר חברה מאוחדת, שיכולה לבנות עתיד משותף. קיימות היא כבוד. כבוד לכדה"א וכבוד

לכל אדם באשר הוא אדם. אותה ממלכתיות, שהיום מוקצת מחמת מיאוס.

קיימות עומדת על שלוש רגלים: חברה שיוויונית, כלכלה מספקת וסביבה בריאה. כ"א מהרגליים הללו נהרסת ע"י פעילות של הממשלה הנוכחית:

הממשלה הורסת את החברה ע"י פילוג והסתה במעשיה הגזעניים, אמירותיה הסקסיסטיות והפיכת השנאה לדרך-ארץ מקובלת.

הממשלה הורסת את הכלכלה ע"י נסיונות בלתי נלאים להפיכה משטרית.

הממשלה הורסת את הסביבה ע"י החלשה או ביטול חוקים שאמורים לשמור עלינו, וע"י סילוק נציגי ארגוני הסביבה וממשל המקומי מתהליכי תכנון.

פעילות הממשלה הנוכחית מוכיחה מדי יום, שקיימות אינה נמצאת כלל על סדר יומה, להפך.

אז מה עם הדור הנוכחי? מה לגבי החוסן שלנו מול כל האתגרים הנוכחיים והעתידיים כמו שינויי האקלים ומגפות עתידיות? מה החברה צריכה עמ"נ לבנות את יכולתה להתמודד עם אתגרים אלו? מה מאפיין חוסן חברתי ומה הוא קשור לפעילות ממשלה הנוכחית?

חוסן הוא אמון! חוסן הוא אמון בין הממשלה לאזרחיה.

חוסן הוא שקיפות! חוסן מורכב גם מייצוג יחסי הולם של קולות שונים בתהליכי קבלת ההחלטות.

חוסן הוא מקצועיות! חוסן מתבטא

הדרך במסגרתה מכבדים את עצמאות הדרג השיפוטי.

הדרך במסגרתה מחזקים את הממשל המקומי.

הדרך המעודדת נורמות של חקיקת ואכיפת חוקים, המגנים על איכות הסביבה ובריאות הציבור.

ועד שכל זה יקרה, יש להמשיך להפגין, לצעוד, לנאום ולחלום על מדינה ועתיד טובים יותר לכל אזרחי ישראל, לאזרחיה העתידיים, לשכנינו, לאיזור ולעולם.

שבוע טוב ותודה רבה

בעומק ומגוון בתשתיות עיקריות כמו רפואה, משק האנרגיה, חינוך, תקשורת, ומערכת המשפט.

חוסן הוא עצמאות! חוסן הוא ביזור שמכויות וכוח של הרשות המוניציפלית ובימ"ש עצמאי.

חוסן הוא עתודות ועודפים! חוסן הוא שטחים רחבים של חקלאות וטבע, אויר ומים נקיים ומגוון ביולוגי בריא.

הממשלה כיום מחלישה את המועצות האזוריות ואת העיריות.

הממשלה כרגע מחלישה את כוחם של הגופים הלא ממשלתיים, וכתוצאה מכך משפיעה לרעה על התכנון והבנייה.

הממשלה מחדירה תוכניות לאומניות ודתיות אל תוך המערכת החינוך שלנו במקום לחזק לימודי ליבה וחינוך לערכי הדמוקרטיה והאזרחות. כיום ניתנת בוננזה תקציבית לגופים שלא מכינים את ילדינו להתמודד עם האתגרים הגלובליים הנוכחיים והעתידיים.

הממשלה מפרקת את המשטרה, את מערכת המשפט ואת התקשורת כדי לרכז את כוחה ולשלוט על גופים האלה מלמעלה.

זהו לא חוסן. זוהי תוכנית פוליטית מכוונת להחליש את החברה האזרחית. תוכנית החושפת אותנו לכל איום עתידי, טבעי או אנושי. בכל הקשור לחוסן, הממשלה גוררת אותנו אחורה, במקום להקפיץ אותנו קדימה.

יש דרך אחרת.

הדרך במסגרתה מבססים תהליכי שיתוף של הציבור בתכנון.

פרופ' יוסי לוי בלז המרכז האקדמי רופין

שלום חברים אהובים שלי

1

ביולי
2023

שמי פרופ' יוסי לוי בלז, פסיכולוג קליני, חבר סגל במרכז האקדמי רופין, חבר קיבוץ המעפיל וחבר פעיל במטה המאבק של אקדמיה למען דמוקרטיה ובמטה אין בריאות נפש בלי דמוקרטיה.

כבר חצי שנה. חצי שנה שהמציאות התהפכה עלינו

חצי שנה שהמתקפה ממשיכה, והיא ממשיכה בכל החזיתות

הממשלה בוחרת להפציץ אותנו מכל עבר, בעשרות אם לא מאות תהליכים, החלטות, אמירות, אירועים מופרכים – שכל אחד ואחד מהם בלתי אפשרי לתפיסה:

מצב הכלכלה, הכספים הקואליציוניים המושחתים, כנס הומופוביה, מעצרים מופרכים בהפגנות, מארוחות ערב בבתים, טיהורים פוליטיים בגלי צהל, בבתי ספר, משמר לאומי של בן גביר, אבי מעוז שמקבל תקציבים להחזיר נשים למטבח, פרעות של יהודים, הפקרה של מערכת החינוך והבריאות, עצירה של ההייטק, משבר בין לאומי עם ידידתנו הקרובה ארה"ב.

וכל זה בלי שאמרנו מילה על **המהפכה המשטרית** שמתכננים לנו כבר חצי שנה ומנסים בדרכים שונות להרדים אותנו ולהעביר אותה, כדי שנהפוך לדיקטטורה כמו הונגריה או פולין.

אנחנו נחשפים לכל זה ולא מאמינים. **כמה בלתי נתפס הוא המצב.**

לממשלה יש שיטה סודית, והשיטה היא להפריך באוויר עשרות אם לא מאות בלונים, להתקיף בכל החזיתות, לייצר מצב בו הכל כל כך מופרך - שאי אפשר להגיב להכל, אי אפשר להתייחס להכל, אי אפשר להילחם בהכל. הכל כדי לייאש אותנו. **הממשלה מנסה להתקיף את האמת.** את תפיסת המציאות שלנו. אנחנו מוצאים את עצמנו נלחמים כל יום על הדבר הבסיסי ביותר - על האמת.

אז הם מנסים להתקיף את האמת, לדבר שקר בכל כל הרבה חזיתות כדי שנתייאש מלהמשיך ולצעוק שעכשיו יום, כשהם אומרים שוב ושוב שבעצם לילה עכשיו. **הם מחכים שנשתוק.**

קשה להתמודד עם זה, זו מתקפה על ההיגיון הבסיסי, על האמיתות הבסיסיות.

והדבר המדהים הוא, שלמרות הכל אנחנו ממשיכים. יצאנו למסע, המסע אולי החשוב בחיינו ובחיי ילדינו, המסע להגנת הדמוקרטיה הישראלית, להגנה על מדינת ישראל. ואנחנו לא מוותרים. וכל פעם שאנחנו עומדים בפתח הדלת, ולוקחים את הדגל והזמבורה, ומתקשרים לחבר או חברה – בכל פעם כזו אנחנו מנצחים בעוד קרב במאבק, במאבק על הדמוקרטיה!

ואנחנו כאן כדי להזכיר לכולנו שאפשר, ונדרש, וחובה. ובעיקר שיש תקווה!

ואמנם המסע ארוך אבל אין לנו ברירה אלא לסיים אותו בהצלחה, בהגנה על הדמוקרטיה הישראלית. ואנחנו יכולים לעשות את זה יחד!

אז בואו נדבר רגע על מה יכול לסייע לנו להמשיך במסע, להתמיד מול כוחות

אם אתם מוצפים, נסו לגוון את הפעילות שלכם, כדי לאזור כוחות, המאבק ארוך!

כדי להמשיך את המסע אנחנו צריכים :

3. **להתמקד בהישגים ולהזכיר לעצמנו אותם** – המחאה מצליחה באופן בלתי יאמן רק בזכותנו, רק בזכותכם, אין פה כבר מזמן דיקטטורה. רק בזכות האומץ והלבבות הפועמים של האנשים היקרים שכאן ובכל הארץ, אנחנו ממשיכים לעצור את הרעה החולה הזו, להפוך החלטות בלתי נתפסות, לשנות במו ידינו ודגלינו כיוונים חשוכים שאליהם הייתה יכולה ללכת ישראל. וכמו במסע - חשוב כל כך לעצור מדי פעם, לעמוד על גבעה קטנה ולהתבונן אחורה לכל אותם רגעים שהיו במסע, שהיו קשים ושרדנו, והצלחנו.

כל אחד שנמצא פה צריך להגיד לעצמו כל יום – במו ידיי אני משאיר את ישראל דמוקרטית, כל הכבוד לי. כל הכבוד לכם! ובכך יש המון תקווה! והדבר החשוב ביותר – כדי להמשיך את המסע אנחנו צריכים :

4. **חמלה לעצמנו ולאחרים**. נכון, לא הכל טוב, יש מהמורות בדרך. אבל אנחנו יחידים שיצאנו לדרך, שיצאנו למסע, שהפכנו לכוח עצום. אל תפלו לעמדה ביקורתית, פאסימית, מיואשת. אנחנו נהיה מה שהממשלה לא מוכנה להיות – נהיה סובלניים וחומלים ואוהבים כלפי עצמנו – וכמובן גם נחוישים ואמיצים ולא מוותרים. אנחנו נהיה מלאי חמלה לעצמנו, וגם לאחרים.

האופל האלו, להגביר את התקווה. הנה **ארבעה דברים שחשוב שנעשה, ארבעה דברים שנשים לב אליהם כדי להתמיד במאבק.**

כדי להמשיך את המסע אנחנו צריכים :

1. **לא להרגיש לבד** – תחושת השייכות היא הדבר החשוב ביותר בתקופה זו. לכן חשוב שנלך להפגנות ביחד עם חברים, חשוב לדבר כל הזמן עם אנשים קרובים לנו, לשתף איך מרגישים, לחלוק את החששות והקשיים, **לא להישאר עם זה לבד**. חשוב לבוא להפגנות כדי לתת לעצמנו להרגיש חלק, לתת לגוף להינשא על גלי האנרגיה המדהימים של המחאה, לקבל כוחות- זה המרפא הכי גדול למצב הבלתי נסבל שמתרחש סביבנו.

כדי להמשיך את המסע אנחנו צריכים :

2. **לגוון ולקחת הפוגות** – המאבק ארוך, ויש המון דרכים למאבק, ואם מרגישים שצריכים יום מנוחה, אפשר להפיץ מידע ברשתות החברתיות, לתלות דגל במרפסת הבית, לכתוב לשר מסוים את שאתם חושבים על פעולותיו, לתמוך במנהיגי המחאה, לכתוב להם כדי לתת להם את התחושה שאנחנו רואים אותם ומעריכים את מה שהם עושים. אפשר להתמקד באנשים שחושבים כמונו רק מתקשים לצאת מהבית, חוששים להשתתף בהפגנות. בעדינות, בחמלה, באהבה, להזמין אותם להצטרף אלינו, לקחת אותם מהבית להפגנה הבאה, לסייע להם לדייק מהם הדרכים שיאפשרו להם להצטרף לכוח העצום הזה.

גדלה כל כך, והיא יפה ואהובה.

ויחד, אין סיכוי שנפסיד במאבק, כי המשפחה הזו, אתם, אנחנו – **זה הדבר המדהים ביותר שקרה בישראל, ולבבות פועמים ויפים כל כך לא יכולים להפסיד.**

רודי טומג'נוביץ אמר פעם

"Never underestimate a heart of a champion"

ואני רוצה לומר לממשלה שלנו

"לעולם אל תמעיטו בערכם של לבבות פועמים של המחאה שלנו! לעולם על תמעיטו בערך המשפחה הענקית הזו."

נתראה בכבישים, בכיכרות, בתחנות המשטרה, **ולא נוותר לעולם**

על המדינה האהובה שלנו.

לא נוותר לעולם

על חופש וחירות ושוויון

לא נוותר לעולם - על הדמוקרטיה.

תודה!

התבוננו מסביב. חיוך לזה שמפגין לידכם, יד על הכתף לנערה שמשמיעה את קולה לראשונה בהפגנה, מילה טובה לאישה שיוצאת בבוקר עם דגל, לאיש שאתם רואים באוטובוס עם חולצת מחאה – כל אלו הם חלק מחמלה ורגישות ואהבה שלנו כלפי עצמנו, כלפי אנשי המחאה המדהימים שלנו.

בכל פעם שאני נוסע להפגנה, בכל פעם שאני עומד מחוץ לתחנת משטרה בהקפצת עצורים – אני עוצר לרגע להתבונן מהצד.

להתבונן בחברים היקרים שלי מסביב, חברים שאת רובם מעולם לא פגשתי, אני אפילו לא יודע את שמם אבל אני מכיר את ליבם היטב, ויודע שהלב הזה פועם בחוזקה, באהבה, באומץ ובתחושת שליחות.

יודע שהם, כמוני, באים לשים גוף במאבק על הדמוקרטיה, במאבק על מדינת ישראל אהובתנו.

אלו הם האחים והאחיות שלי, אתם האחים והאחיות שלי.

אמא תרזה אמרה פעם – שאנחנו מציירים את הגבול של המשפחה קרוב מדי, כל שכוללת רק ההורים האחים הילדים. ושאפשר לצייר את הגבול הזה רחב יותר, הרבה יותר. והנה אנחנו – משפחה גדולה, נפלאה, מדהימה.

תסתכלו סביבכם, תעצרו רגע להביט מסביב, זו המשפחה שלכם. והיא נפלאה. משפחה של אנשים יקרים שמעולם לא ידענו שהם משפחה שלנו, אבל בחצי השנה הם הפכו כאלו. המשפחה שלנו

פרופ' ערן שלו אוניברסיטת חיפה

ערב טוב גיבורי חדרה

 1
 ביולי
 2023

שמי ערן שלו, אני היסטוריון של ארצות הברית באונ' חיפה, שכן שלכם מזכרון יעקב, מפקד פלגה במילואים ביחידה מיוחדת, בן למשפחה שכולה, אב מודאג לשלושה. שני הגדולים שלי חיילים, הבכור לוחם ביחידה מיוחדת וחיילת ביחידת קצה של המודיעין. בשפת הכת הביביסטית: סרבן, בוגד.

בחודשים האחרונים עצרנו את הבליץ הכושל של נתניהו/לוי/רוטמן להפיכת ישראל לדיקטטורה. ועכשיו אנחנו חוזים בניסיון שלהם לקדם בשיטת הסלמי את הפיכת ישראל להונגריה: אם המזימה תצליח ישראל תהיה מדינה עניה, מפולגת עם מוסדות דמוקרטיים שישארו חלולים ושלטון כל יכול. בושא

חשוב לזכור שבמאבק הקיומי הזה אנחנו לא לבד – רק תסתכלו סביב על מאות האלפים שיוצאים לרחובות ובולמים שבוע שבוע ויום יום את הסיוט הרוטמני. אנחנו לא לבד. גם בעולם הדמוקרטי הגדול מסתכלים עלינו מרחוק, על שבועות ארוכים ומתישים של מאבק בממשלה קיצונית, אלימה, ופורעת חוק. ממשלה שבה רק השבוע שרה, [שהיא אם לפושע שישב שנתיים וחצי בכלא על טרור לאומני אלים,] קוראת "כח ווגנר" למגיני העם, ושר משפטים שמתיר את דמם של עיתונאים מעל בימת הכנסת. איזו ממשלה הזויה ובזויה. בושא!

אבל אנחנו לא לבד בעוד מובן: דורות רבים של לוחמי חירות מראים ומאירים לנו את הדרך. עד לפני שלוש מאות שנים שלטו בעולם רק מלכים וקיסרים, שליטים שהיו מעל החוק. זו היתה הנורמה עד לא מזמן. זו המציאות

שהממשלה הזו מנסה לקדם. הם רוצים להחזיר אותנו אחורה מאות שנים למצב של שלטון ללא מעצורים. צריך להבין, כפי שהבינו מתנגדי עריצות לדורותיהם: כל כח שהשלטון יקח לעצמו הוא ישתמש בו, ועד הקצה. בהעדר עילת סבירות השלטון יעשה את המעשים הבלתי סבירים ביותר שאפשר להעלות על הדעת ואי אפשר יהיה לעצור אותו. זהו לא חוק פסיקלי אלא חוק היסטורי. בלי בלמים וביקורת שיפוטית נתניהו יהיה החוק והחוק יהיה נתניהו. שיתבייש הקיסר מקיסריה שמפרק את המדינה בשביל להימלט מאימת המשפט!

"תסמכו עלי". כך אמר הגרנדמיזר סמוטריץ'.

אני אדאג שלא יפגעו זכויות. אומרים שסמוטריץ' הוא איש חכם, אבל מה שבטוח הוא בור. גם בשעורי ההיסטוריה בישיבה – שמן הסתם לא היו – הוא לא הקשיב. משטר וממשלה דמוקרטיים מושתתים על חוקים, לא על טוב ליבם של מנהיגים. ג'יימס מדיסון, אבי החוקה האמריקאית אמר ש"אם בני אדם היו מלאכים לא היה צורך בממשלה. אם מלאכים היו מושלים בבני האדם לא היה צורך בבלמים על המשטר".

והנה הגענו לאמריקה, שמהפכני המשטר שלנו אוהבים להזכיר בהקשר של בחירת השופטים, הוועדה שבלב ליבה של המהפכה השלטונית. השופטים בארצות הברית נבחרים על ידי פוליטיקאים הם אומרים! מה הבעיה? הם שואלים. נכון אבל זה אפילו לא חצי מהאמת, שכידוע גרועה משקר. כשאנגליה שינתה את הסטטוס קוו באופן חד צדדי נגד הקולוניות האמריקאיות, האמריקאים

האמריקאית הפדרלית לכל אחת מחמישים המדינות בארצות הברית ישנה הממשלה שלה שמהווה שכבת הגנה נוספת ואיזון מקומית כנגד השלטון המרכזי. וכמובן שיש את החוקה עצמה שמבטיחה ומעגנת את כל זכויות הפרט וחובות השלטון. צריך לציין שהחוקה בארצות הברית הושגה בהסכמה רחבה של העם כולו? ושלהכניס בה שינויים ותיקונים הוא דבר מורכב וקשה שדורש גם הוא הסכמה רחבה מאד. אצלנו אין אף אחת משכבות ההגנה האלה. לנו יש רק את בית המשפט העליון שעומד שנים תחת מתקפות ארסיות ומשתלחות של תומכי ההפיכה. בית המשפט הבלם האחרון בפני דיקטטורה על מלא. הוא מרכז הכובד של הדמוקרטיה שלנו. ובבית המשפט העליון שלנו הם רוצים למלא בשופטים שפוטים וליתר בטחון לסרס אותו בפסקת התגברות. השבועות הקרובים הם קריטיים. אסור לתת למזימה להצליח. לא ניתן.

דמוקרטיה!

ראו זאת כפגיעה אנושה בזכויות שלהם. זו היתה פגיעה מינורית שקל היה לספוג. אבל האמריקאים הבינו שמה שמתחיל כמו מס קטן יוביל מהר מאד לעריצות דיקטטורית. כשהם הקימו משטר חדש הם דאגו לקבע מגבלות על המשטר ולשריין את הזכויות שלהם: ארבעת מליוני האמריקאים חוקקו [ב1787] את החוקה הראשונה בהיסטוריה המודרנית, אותה החוקה שעדיין מנהלת כיום מעצמת על בת 350 מיליון איש. האם השופטים ממונים שם על ידי פוליטיקאים? כן. אבל. אבל!

שימו לב לשכבות ההגנה על זכויות פרט, ולבלמים על המשטר שקיימים בארצות הברית: הקונגרס מורכב משני בתי מחוקקים, שנבחרים בנפרד ומגבילים ומאזנים זה את זה. כיום לדוגמה בית הנבחרים הוא עם רוב רפובליקני והסנאט עם רוב דמוקרטי. לנו יש רק כנסת אחת. הנשיא נבחר במישרין על ידי העם ובנפרד מהקונגרס. אצלנו ראש הממשלה מקים קואליציה מתוך הכנסת הנבחרת. בשיטה

נלי דמוקרטיה אין אקדמיה

קפלן
תל-אביב

פרופ' גילה שטופלר המרכז האקדמי למשפט ולעסקים

ערב טוב קפלן

ביטול עילת הסבירות הוא עוד פרוסה, עבה מאוד, ביישום המהפכה המשטרית בשיטת

1
ביולי
2023

הסלמי.

הממשלה מדברת על ריכוך הרפורמה, אבל האמת היא שהסעיף שחה"כ רוטמן הביא לועדת החוקה זהה לסעיף שהוצע לפני ששה חודשים

הסעיף אוסר על בית המשפט לתת צווים נגד הממשלה, ראש הממשלה, שרים או נבחרי ציבור אחרים, בנוגע לסבירות החלטותיהם, גם אם ההחלטות שהחליטו הן בלתי סבירות באופן קיצוני

אין אח ורע לסעיף חוק כזה בשום מדינה דמוקרטית.

אין שום מדינה דמוקרטית בעולם שאוסרת בחוק על בית המשפט לבחון את סבירות

ההחלטות של הממשלה והדרג הנבחר. למה עילת הסבירות היא כל כך חשובה? כל ממשלה עושה אלפי פעולות מידי חודש. לפעולות האלה יש השפעה דרמטית על החיים של כל אחד ואחת מאיתנו. בכל מדינה דמוקרטית חייב להיות מנגנון שמאפשר פיקוח על הפעולות האלה. שמאפשר למנוע מצב שהפעולות האלה ייעשו באופן בלתי סביר או בצורה מושחתת. את זה הממשלה רוצה לבטל.

הם אומרים שהם רוצים לבטל את עילת הסבירות כדי להגביר את המשילות. אבל הממשלה בישראל היא הממשלה החזקה ביותר בכל העולם המערבי. רק בישראל אין שום בלם בפני הממשלה למעט שני בלמים חלקיים - בית המשפט העליון והיועצים המשפטיים. ביטול עילת הסבירות יאפשר לפגוע אנושות בשניהם ולהשאיר את הממשלה לפעול ללא כל בלמים.

אבל ביטול עילת הסבירות יעשה יותר מזה. הוא יבהיר לבית המשפט שעדיף לו לא להתעסק גם עם סבירות של החלטות שפוגעות ישירות בזכויות האדם של כולנו.

למשל אם הממשלה תחליט להוריד תמונות של נשים מכל הפרסומים הממשלתיים, לא יהיה מי שיעצור אותה. אם שר החינוך יחליט לתת העדפה תקציבית לבתי ספר שלא מלמדים לימודי ליבה, או שהממשלה תחליט לתת הנחות מפליגות בארנונה רק למי שמתגוררים בשטחים, אי אפשר יהיה למנוע את זה.

רק לממשלה שמתכוונת לפעול בצורה בלתי סבירה לחלוטין יכולה להיות סיבה לבטל באופן כל כך גורף את עילת הסבירות

אסור לתת לזה לקרות!

כמו שהשר קרעי הסביר לכולנו, ביטול עילת הסבירות יאפשר סוף סוף לממשלה לפטר את היועצת המשפטית לממשלה. היועצת המשפטית לממשלה היא היחידה המונעת היום התפרקות מוחלטת של הממשלה מחובתה הבסיסית לפעול לפי חוק

אם תבוטל עילת הסבירות בית המשפט לא יוכל למנוע את פיטורי היועצת, ולא תהיה שום דרך חוקית אחרת למנוע אותם.

ביטול עילת הסבירות גם יאפשר לממשלה סוף סוף להחזיר את חה"כ דרעי, עבריין מורשע, לכהונה כשר בממשלה

ביטול הסבירות יאפשר לממשלה ולשרים למנות את מי שהם רוצים, לאיזו משרה שהם רוצים. מינויים מושחתים של שמור לי ואשמור לך, מינויים של בני משפחה ומקורבים חסרי כישורים, ללא כל מעצורים.

פרופ' רועי עוזרי מכון ויצמן למדע

6
ביולי
2023

חברות וחברי קהילת מכון ויצמן היקרים,

שוב אנחנו מוצאים את עצמנו עומדים ומפגינים נגד פעולות חקיקה רעות.

ממשלת ישראל נגד הדמוקרטיה הישראלית.

הפעם, בניגוד למחאה בבליץ החקיקה במושב הכנסת הקודם, אני שומע גם קולות שאומרים שאולי הפעם אנחנו מגזימים. שאולי הפעם לא מדובר באיום כל כך דרמטי נגד הדמוקרטיה. אחרי ההשגחה של מינוי פוליטי של שופטים, של פסקת ההתגברות. הפעם מדובר רק ב"עילת הסבירות". מי אמר שלא ראוי שזאת תפרוש מספר החוקים הישראלי?

טוב, אפשר היה עכשיו להיכנס לדיון בפרטים של עילת הסבירות ומדוע הסרתה מספר החוקים היא סכנה קשה לדמוקרטיה. אבל זו תהיה טעות להיכנס לדיון הזה.

זו תהיה טעות מכיוון שמדובר במסך עשן. הדיון על הטקטיקה שבאמצעותה הממשלה הרעה הזו מנסה לשנות את כללי המשחק לא יבלבל אותנו. לא יסיט את המבט שלנו מהאיום המרכזי. והאיום המרכזי הן הסיבות שבגללן הממשלה הזו מחוקקת את ביטול עילת הסבירות. אנחנו יודעים היטב מה ההחלטות הבלתי סבירות שהחקיקה הזו תאפשר. איך אנחנו יודעים אתם שואלים? אנחנו לא צריכים לנחש. הם אומרים לנו מה יהיו ההחלטות האלו בקול רם וברור.

אפילו שר האוצר סמוטריץ' שקרא לחברותינו וחברינו מקהילת הלהט"ב בהמות, לא מגיע

לקרסוליו של חבר הכנסת פינדרוס שאמר שקהילת הלהט"ב מסוכנת יותר מדאע"ש וצריך למנוע את מהתנועה הזו להתקיים בכלל.

ההחלטות הבלתי סבירות האלה לא רק נאמרו אלא כבר הונחו על שולחן הכנסת - קידום חוקים פרסונליים שיאפשרו למקורבי חברי הכנסת לחזק את אחיזתם בערירות וברשויות המקומיות. חקיקה פרסונלית שתאפשר לעבריין מורשע, כזה שהתחייב שלא יחזור לעולם לחיים הציבוריים, לכהן כשר.

ואם כל אלה לא יספיקו, צריך רק להקשיב לשר אי-הביטחון הלאומי, איתמר בן גביר, שמדיח קציני משטרה הדחות פוליטיות, שפועל להקמת מיליציות חמושות שיהיו כפופות ישירות לדרג הפוליטי וקורא לנערי הגבעות לעלות ולישב באופן בלתי חוקי את גבעות השומרון.

או לשמוע את קריאתו של שר האוצר למחוק כפרים פלסטיניים ובהם חפים מפשע על ידי כוחות הביטחון הישראליים.

אין שום דבר סביר בממשלה הזו.

כל ההחלטות הבלתי סבירות הללו, ורבות נוספות, משלא יוכל בית המשפט לבלום אותן, הן אלו שלבסוף ירסקו את הדמוקרטיה הישראלית. ולנו אין ברירה אלא להילחם בחקיקה הזו על כל צעד ושעל. להילחם ולמנוע את נפילתה של אבן הדומינו הראשונה. כי ששאר האבנים יחלו בנפילתן אי אפשר יהיה למנוע עוד את קריסת הבית.

אנחנו שייכים למוסד מדעי. מוסד א-פוליטי. אין שום דבר פוליטי במדע. ובכל זאת אנחנו בוחרים לצאת ולהיאבק לא רק כאזרחים,

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

רחובות

אלא גם חלק ממשפחת המדע.

זה לא מובן מאליו. זה חשוב.

יש כאלה שאומרים שאנחנו צריכים להתעסק במדע ולא לערב מדע בפוליטיקה.

שאנחנו פריבילגים.

כל מי שמכיר את המשכורות במכון ויצמן יודע שאנחנו לא הפריבילגים. עם המשכורת של מכון ויצמן אי אפשר לקנות וילה בספסופה וגם לא וילה בקיסריה.

האנשים שמפגינים כאן עוסקים במדע, ובתמיכה במדע, ובחינוך מדעי מאותה הסיבה שהם מפגינים כאן. כי זה בנפשמם. כי אכפת להן. כי הן יודעות שזה חשוב.

ולמה זה חשוב?

זה חשוב כי יש פה שתי מערכות של ערכים. מדע הוא אכן א-פוליטי אבל הוא כן מושתת על ערכים.

על ערכים של חופש. החופש לחקור ולשאל שאלות. החופש ליצור.

על ערכים של הכללה ולא של הדרה.

על ערכים של אמונה באדם. ברציונל האנושי וביכולתו לשפר את החיים של כולנו.

אלו בדיוק הערכים שעומדים במרכז ההתקפה של הממשלה הנוכחית. ממשלה שעובדת ללא הרף כדי לשעבד את כל מוקדי העשייה במדינה לגחמות ליבם של פוליטיקאים ולצמצם את החופש האזרחי. ממשלה שמאמינה בעליונות של אזרחים מסוג אחד על פני אזרחים מסוג אחר. ממשלה שמאמינה בניסים ותפילות כאסטרטגית ביטחון לאומי ובכלכלת "בחוקותי תלכו" כדרך לשגשוג כלכלי.

מכיוון שהערכים שלנו נמצאים בהתנגשות ישירה עם הממשלה הזו אנחנו גם יודעים שאנחנו הבאים בתור. איך אנחנו יודעים? שוב, אין צורך לנחש. שר המשפטים, בראיון לערוץ 14 רק לפני ארבעה חודשים אמר "אם ננצח במאבק זה יהיה אות ליכולת לשנות דברים מהיסוד גם במקומות אחרים. אנחנו רוצים שיהיו באקדמיה אנשים שחושבים אחרת"

מי שחושב שמעורבות פוליטית בקידום לפרופסורה היא דמיונית, טועה. כל מה שצריך לעשות זה להתבונן על מדינות כמו פולין, רוסיה, הונגריה, מקסיקו. מדינות שבהן האקדמיה עברה פוליטיזציה. בהן האקדמיה נשארה מרוסקת. המדע גווע.

מי שרוצה לדמיין איך תראה ישראל בלי אקדמיה משגשגת שרק יתבונן ויראה את כל מה שהמחקר המדעי הביא לישראל – תעשיית היי-טק משגשגת, רפואה בחזית העולמית, וכיפת ברזל הם רק דוגמאות ספורות מני רבות.

לקח למעלה מ-90 שנה לבנות את המפעל המדעי המפואר הזה. כדי להרוס לא דרושה אפילו שנה.

פרנקלין רחזולט צוטט אומר:

"בכל נקודת החלטה, הבחירה הכי טובה שאתם יכולים לעשות זה את הדבר הנכון, הבחירה השנייה הכי טובה שתוכלו לעשות זה את הדבר הלא נכון. הדבר הגרוע ביותר שתוכלו לעשות זה כלום"

היום אין לנו את הפריבילגיה לעשות את הדבר הגרוע ביותר. זה הזמן לפעול. זו שעת ההכרעה. אחריה לא תהיה הזדמנות נוספת.

אין לנו ארץ אחרת.

פרופ' אריאל פורת אוניברסיטת תל אביב

6
ביולי
2023

- חופש האזרח, זכויות האדם ובעיקר את חופש המחאה!
הצל של ההתערבות השיפוטית ייעלם והשרים יוכלו לעשות מה שירצו.
- ההשכלה הגבוהה בישראל ממומנת מכספי מדינה דרך הועדה לתקצוב שהיא א-פוליטית. לא בלתי אפשרי וסביר שאחרי שתוסר עילת הסבירות וייכבלו ידי השופטים, תבוטל הועדה בהחלטת ממשלה. אני כנשיא אוניברסיטת תל אביב, למשל, עשוי אז להיקרא לשר החינוך ולשר האוצר ולשמוע שאם לא אשנה את התנהלותי תקציב האוניברסיטה ייפגע.
- השלב הבא בעולם כזה שבו אוניברסיטאות מתוקצבות ישירות ע"י הממשלה, והוא יגיע מהר מאוד, הוא שגופים ממשלתיים ינסו להכתיב את התכנים שנלמד באוניברסיטאה, את המרצים שנמנה ועוד. זה יהיה סופה של האקמיה במדינת ישראל!!
- חשוב לכולנו לזכור, אבל, שלמרות שאי אפשר להפריז בחשיבות המחאה, אנחנו חייבים לשמור על כללים של התנהגות זהירות איש כלפי רעהו, כולל כאלה שיוצאים נגדנו וכמובן כלפי השוטרים.
- **אחרי הכל אנשים אחים אנחנו!"**
- לפני חצי שנה התבשרנו כולנו על תוכנית זדונית של ממשלת ישראל ושל הקואליציה לשנות את השיטה המשטרית כאן...
מה שהממשלה לא צפתה זה את עוצמת ההתנגדות האזרחית הבלתי רגילה, שלפחות באופן זמני מנעה את המהפכה.
התוכנית שהיתה נשארה בדיוק אותה תוכנית, רק האמצעים השתנו.
הממשלה החליטה להתחיל עם הסרת או ביטול עילת הסבירות.
ביטול עילת הסבירות פירושה הסרת כבלים מידי הממשלה והשרים כך שיוכלו לעשות כמעט כל מה שהם רוצים.
אבל ישנה גם מטרה ספציפית יותר – הכשרת הדרך לקידום המהפכה כולה. זה מלמד אותנו שאיננו בנקודת התחלה אלה בנקודה קריטית של המהפכה!
המיוחד בעילת הסבירות הוא שהיא חלה על מצבים שבהם השרים מנסים לקדם אינטרס צר שלהם על חשבון האינטרס הציבורי!
מה עלול לקרות אחרי שתבוטל הסבירות:
• הממשלה תפטר את היועצת המשפטית לממשלה ותמנה תחתיה גורם שהאינטרס הציבורי לא מעניין אותו אלא רק הנאמנות לממשלה. וכך גם כל היועצים המשפטיים בכל משרדי הממשלה יוחלפו בעושי דברה של הממשלה.
- הארוע היום הוא ארוע של מחאה ספונטנית. אחרי ביטול עילת הסבירות לא תהיה דרך למנוע מהממשלה להגביל את

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

דבון קרטיה
DICKTATOR

פרופ' אורית גודאקר מכללת אורנים

ערב טוב לכולם ולכולן

שמחה ומתרגשת להיות כאן הערב אתכם, ולדבר עם שאר הדוברים הרציניים שחולקים איתי את הבמה הזו.

8
 ביולי
 2023

חצי שנה. חצי שנה בגשם ובחמסינים, ביום ובערב וגם לפעמים בלילה, חצי שנה אני ואתם ברחובות, בצמתים, בכיכרות, בדרכים. ירושלים, תל אביב, חיפה, הצומת הביתית שלי, צומת כרכור, ועוד מאות גשרים, צמתים וכיכרות ובהם עשרות ומאות אלפי אנשים ונשים, דואגות, נחושות, ובוחרות בתקווה על פני הייאוש, בעתיד על פני הריאקציה וההרס, בבנייה של טוב משותף על פני העדפת מקורבים ושלטון של איש הישר בעיניו יעשה. המחאה הגדולה ביותר, המתמידה ביותר ואם יותר לי לומר – הצודקת ביותר! כי אנחנו מוחים ומפגינים למען הדמוקרטיה של כולנו, גם של אלו שמתנגדים לנו. לכן, גם כשמתייאשות, מתעייפות ותוהות האם יש משמעות למאבק שלנו, אנחנו ממשיכות לצאת לרחובות, ולקרוא בקול גדול דמוקרטיה!

כשדיברנו צוף ואני על מה אדבר אתכם הערב התלבטנו. אני פסיכולוגית, שרואה איך מערכת בריאות הנפש הציבורית מתכרסמת ונשחקת כבר עשורים, ומותירה בשולי הדרך ילדים, בני נוער ומבוגרים ללא מענה. אני מרצה במכללה כאן בצפון, מכללת אורנים, וחרדה לעתיד ההון הגדול ביותר שיש למדינה שלנו, ההון האנושי והמדעי, זה שהוביל אותנו לקידמת הכלכלות העולמיות. יודעת שלא ייתכן פיתוח מדעי וטכנולוגי ללא חופש אקדמי. אני מרצה שמכשירה סטודנטים לטיפול, ותוהה איך יראה המרחב הזה כשחקיקה מורידה את הסטנדרטים לכלל המקצועות הפארארפואיים ומאיימת עליו. אני אמא לשני חיילים בסדיר, ומילואימניק טרי, שרואה בעיניים כלות איך הם נשלחים לשרת מטרות שנויות במחלוקת, בסבבי

דמים שאין להם קץ ולא תכלית, שאין בהם תוחלת מלבד עוד נקמה ודם והרג חפים מפשע ושנאה. איך גם נכדיי העתידיים, אם יבחרו לחיות כאן, נדונים על יד ממשלת הדמים הזו להישלח גם הם להתנפץ על העדר העתיד והתבונה. בשנה האחרונה בחרתי לעבוד בשירות הציבורי בחברה הערבית, ואני פוגשת סטודנטיות מהחברה הערבית כבר עשור. אני רואה איך החיים שלהם נטרפים בסערה של אלימות, העדר מינהל תקין, מחסור עמוק ומוות, ורואה איך עמיתותיי למקצוע נאבקות במצבים חסרי תקווה להחזיק אלומת אור למטופלים שלהם. אני מתנגדת כיבוש שמייחלת למנהיגות אמיצה שתצא לשים את השלום בראש מעייניה. אבל לפני הכל, אני אישה, ואדבר כאן על מקומן של נשים בחברה העתידית שבונה לנו הקואליציה הנוכחית.

להיות פמיניסטית בישראל אף פעם לא היה תענוג, בזו לנשים, המעיטו מערכנו, דחקו אותנו לשוליים, ואם אפשר היה – השתיקו אותנו כליל. בעבודת נמלים, שנשים מכירות מקרוב, בנינו חברה שהלכה לכיוון השוויון בצעד קדימה ודילוג לאחור לאורך עשורים. החל מראשית ימי הציונות, במאבקן של נשים לא להישלח למטבח ולבית הילדים, אלא להיות גם ברפת בדגניה, גם על גב הסוס בשמירה. נשים היו בשורות הפלמ"ח וצה"ל הצעיר בכל התפקידים, הרבה לפני שדובר על גדודים מעורבים. היינו שם כשרצו למנוע מנשים זכות בחירה למוסדות הציוניים, והחרדים איימו להחרים את הבחירות אם נשים יוכלו לבחור ולהיבחר. היינו שם כשנבנו מוסדות סוציאליים ממדרגה ראשונה עם קום המדינה כמו מעונות יום, השלמת השכלה, הכשרות מקצועיות, וכמובן במאבק על זכותן של נשים לביטחון, לשלמות הגוף והנפש. באופן אישי, אני דור ראשון לאקדמיה. סבתי ידעה רק מעט קרוא וכתוב, סבי לעומתה היה משכיל, מורה ומנהל בית ספר עוד בטרופולי שבלוב. אימי, שהיתה אחת מעשרה, למדה רק בבית הספר היסודי.

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

עפולה

לעוסקים בו, בא לומר לנשים – כשהתותחים רועמים, מה לכן כי תלינו על הפערים המתרחבים והולכים בשכר? מה יש לעסוק במחסור החמור במטפלות לגיל הרך, בגננות, במורות? מה לזוטות שמעסיקות אתכן, נשים, ולדברים "החשובים" באמת? ואני אומרת לכם, אלו הדברים החשובים באמת! הזכות של כל אישה ואיש לקבל הגנה מפני עריצות הרוב, הזכות של כל ילדה וילד לקבל השכלה ראויה, תהא הכנסת הוריו אשר תהא, בפריפריה החברתית והגיאוגרפית או מהעשירונים העליונים של המדרג הכלכלי חברתי. הזכות של כל אישה ואיש לממש את הפוטנציאל האישי שלהם, לקבל בטחון אישי, לדעת שהוא והיא יכולים לחיות בבטחה בביתם, ברחוב, ביישוב, ובמדינה בכלל. הנושאים האלו הם הנושאים שהממשלה, כל ממשלה, צריכה לחרוט על דגלה ולהתמודד איתם.

פמיניזם הוא לכולם ולכולן! פמיניזם הוא המושג שאומר שהחברה נמדדת ביחסה לאחרון החברות והחברים בה. פמיניזם הוא העיקרון המארגן לחיים של צדק, מימוש עצמי, וגם שלום.

אנחנו בראשיתם של שלושת השבועות, שבין י"ז בתמוז, יום הבקעת חומות ירושלים, ובין ט' באב, יום החורבן. גדלתי בבית מסורתי והזהות היהודית היא חלק ממני, ביהדות שלי אסור לעשוק את האלמנה, היתום והגר, ביהדות שלי החמלה ומידת הרחמים דוחה את מידת הדין ואת התפיסות הליברטריאניות שמקדמת הממשלה הנוכחית ופורום קהלת. ביהדות שלי הזיכרון של העבר משתלב בתקוות לעתיד, לימים שבהם ישכון שלום נכסף, וצדק. ברוח תקווה זו מציעה לכולם לעיין לעומק ביחזמות לחיבור כמו ההצעה לכינון אסיפה מכוננת שעלתה לדיון, אל תתנו ידכם לחורבן הבית השלישי! זה הזמן להיאבק על בית משותף לכלל החברה הישראלית, ליהודים ולערבים, לחרדים או חילונים, לנשים ולגברים שזכאים לחיות כאן בשלום ובבטחה.

אחיה הגברים זכו להשכלה תיכונית שעלתה דמים רבים, ושניים מהם הם פרופסורים. אני ואחי גדלנו לשמחתי בתנאים אחרים, כולנו, הבנים והבנות, למדנו באקדמיה. שניים מאתנו גם זכו להגיע להשלים את המסלול לדוקטורט. אני לרגע לא שוכחת: ההישג הזה התאפשר בזכות הוריי, שחסכו ממשכורות של פועלים לאפשר זאת לנו, אבל גם בזכות מערכת החינוך הממלכתית, המערכת שהיום היא גוססת, טובעת בים של אלימות ואדישות. אלמלא המורה חיה לאנגלית, בכיתות ה' ו' לא הייתי יכולה לצלוח אנגלית אקדמית. אלמלא המורה מירי לכימיה לא הייתי יכולה לדמיין לעצמי אישה עם דוקטורט במדעים. נשים צריכות דמויות מופת כאלה, שיעשו את הבלתי אפשרי לאפשרי. אנחנו צריכות ייצוג, אנחנו תובעות שיווין!

הממשלה הנוכחית הכריזה מלחמה על נשים זכויותיהן. היא דחתה את החוק לאיזוק אלקטרוני כדי "לרכך" אותו, כדי לאפשר לגברים פוגעים ליהנות מהספק ולהיעצר רק לאחר שתי תקיפות חמורות. היא העבירה ממקומן מנכליות מוכשרות, לטובת מינוי מקורבים, גברים ברובם המכריע. בחסות ההדרה המתגברת נשים מוטרות בתחבורה הציבורית ומתבקשות להעלים עצמן מהמרחב הציבורי. הממשלה הזו דחקה נשים שרות לשוליים, ומכריזה בריש גלי – תפקידן של נשים הוא להיות רחם לאומי. אני אומרת לממשלה הזו – לא יקום ולא יהיה! חלק נכבד מהמפלגות בקואליציה רואות בנשים רק צבא של מצביעות פסיביות, כאלה שלא יכולות להיבחר ולהשמיע את קולן. חלק מהמפלגות בקואליציה אסרו מלחמה על זכויות נשים, ומערערות את כוחו של בית הדין הגבוה לצדק, המגן הראשי על זכויות אלו. הממשלה מרחיבה את סמכויות בתי הדין הרבניים, בהם אין כלל ייצוג לנשים דייניות, ובהן נשים נמצאות לעיתים קרובות בעמדת התגוננות וללא סעד. היא מרחיבה פערים חברתיים, שעליהם משלמות בראש ובראשונה נשים, כי אנחנו הראשונות לאבד את פרנסתנו, ואנחנו אלו שמעמידות בראש סדר העדיפויות גם את צרכי הילדים והילדות. גם המקום המרכזי שניתן בחברה שלנו לצבא,

ניצב בדימוס אמנון אלקלעי

בתהלכות כל שבת כאן אני
ואשתי זועקים את השירים

"שלוש רשויות ולא אחת פחות ..."

הכרחי, אך לא די בכך!!!

**משטרה עצמאית מקצועית היא תנאי חיוני
למדינה דמוקרטית.**

משטרה שדגלה הוא זכויות אדם

משטרה שמשרתה נאמנים לדמוקרטיה ולא
לשליט.

משטרה שהיא רואה עצמה הלוחמת של זכויות
האדם

מפעילה את סמכותה בכדי להגן ולשרת ולא
לדכא.

משטרה יכולה להיות הדבר הכי טוב ויכולה
לסמל את כל הרע – משטרה מדכא מפלה
אלימה ומושחתת .

זה היה גם במדינות דמוקרטיות במקומות
זמנים חשוכים -

תשאלו את 9 נערים שחורים בליטל רוק
בארצות הברית שרק רצו ללמוד בתיכון
העירוני. חסמו אותם משמר לאומי עם רובים
ושוטרים עם כלבים בשליחות ובהנחיית
השלטון המקומי על אף החלטה של בימש
עליון.

תשאלו את הנשים שנאבקו בבריטניה על זכות
להצבעה, לגמור אותן אמרו לשוטרים וסוהרים
!!! והם עשו !!!

כרגע מנסים להביא את החושך אלינו !!!

אז שנשיר על שלוש רשויות ולא אחת פחות ,
תחשבו גם על משטרה

אך זה לא די בכך

במהלך השנים האחרונות הוחלשה המשטרה
בכוונה

פגעו בה בהזנחה נוראית

שתהיה כחומר ביד היוצר

בכדי שיעשו בה כרצונם !!!

משטרה היא כמו מערכת חיסונית

מערכת חשובה מעין כמוה

לא תמיד יכולה לבד ומול כל המחלות

מערכת חיסונית יש לה צרכים ונדרשת לטיפול

שהיא חלשה כל הגוף קורס

מחלות מתקיפות מכל עבר

כך בישראל

**זה לא אשמת השוטרים וקצינים בתחנות
וביחידות**

הם לא הבעיה הם הפתרון !!!

השר בן גביר עוסק - בעוד סמכויות לשר,

בצווים מנהליים מפלצתיים, , להשפיל

ולהשחית משטרה שוטרים וקצינים!!

השר עסוק במשמר לאומי שיעזרו לו לממש

את לימודיו מכהנא בצבעים קצת שונים !!

לא מנצחים פשיעה ולא טרור כך, לא משפרים

בטחון אישי כך, לא דואגים לשוטרים כך .

אז שנשיר על שלוש רשויות ולא אחת פחות ,

תחשבו גם על משטרה

מה תהיה פני משטרה יכריעו גם אנשיה

בח לאלו שיצאו מהשורה בח לאלו ללא עמוד
שדרה, בח לכנועים המתחנפים לחרפה!!!!

**אסור שמשטרה תהיה פוליטית מכל צד
ובכל דרגה**

צריך עכשיו מאבק להתמקד ולנצח

עילת הסבירות,

משטרה ראויה,

שלטון חוק

דמוקרטיה

זה לא סוד. יש מאבק פנימי על צביונה של
המשטרה. בין משטרה דמוקרטית למשטרה
כנועה ואפלה.

**צריך עמידה איתנה, לא לחשוש מפני כוח
ושררה**

זו מהותו של השוטר!

אהבתי והערכתי לשוטרים היא רבה.
תדמינו אותנו כעת בלעדיהם.

אומץ, מסירות, נאמנות

**תנו כבוד ומחיאות כפיים עזות לשוטרים
לאלו שבמשמר**

פרופ' חגי לוין איגוד רופאי בריאות הציבור והאוניברסיטה העברית

8
ביולי
2023

ערב טוב עם ישראל!

לפי לוח השנה העברי אנחנו
בתקופת בין המיצרים, **רגע
לפני חורבן הבית**

כרופאים, אנו מאבחנים שישראל במצב **קריטי**
– פעולות הממשלה מחלישות את המדינה,
קורעות את החברה לגזרים **ועולות לנו
בבריאות הגוף והנפש!**

ומי המבוגר האחראי?!

אנחנו – העם!

90% מרופאות ורופאי ישראל קובעים

כי אין בריאות בלי ד-מו-קר-טיה!

ידוע שהרפואה הטובה ביותר היא **המניעה** –

ולכן חובתנו כעת היא **למנוע את מחלת**

ההפיכה שקורעת את העם!

ביטול עילת הסבירות היא הליבה של

מחלת ההפיכה

ההפיכה פוגעת במומחיות ובמקצוענות
הרפואית, בשירותי הרפואה, במיוחד בפריפריה,
וחושפת את בריאות הציבור למצבים של חוסר
סבירות קיצוני ושחיתות

עילת הסבירות מגנה עלינו

מפני מינויים לא מקצועיים,
מפגיעה מופקרת בתקציבי קופות החולים,
ממדיניות מעודדת עישון, צריכת סוכר זיהום
אוויר

חברי הקואליציה –

אנחנו מזהירים אתכם –

אתם פוגעים בבריאות העם!

אל תתנו ידכם להפיכה משטרית אלימה ובלתי

חוקית שקורעת את העם – **תעצרו עכשיו!**

אם תקדמו ביום שני את חוקי ההפיכה ותפגעו

בעילת הסבירות –

מערכת הבריאות תעבור לעבוד במתכונת

חירום

ביום שלישי חלקנו יישאר לטפל וחלקנו ייצא

לרחובות כדי למנוע בגופנו את ההפיכה

המשטרית, ולממש את שבועתנו

להגן על הבריאות של כולנו!

לא נוכל לעמוד מנגד כשאתם מחריבים את

ישראל

המחאה היא התרופה למחלה

אנחנו באים למחאה מתוך **אהבה** למדינה,

מסולידריות,

אז בואו **נחבק** את מי שנמצא לידנו

ונשאב **חיזוק** מהכוח המשותף

יחד ננצח!

נלי דמוקרטיה אין אקדמיה

קפלן
תל-אביב

בר פקולה, ליהי כספי, נדב זלצברגר, שרה יצחקי, אור פילק

מחאת הסטודנטים

ערב טוב קפלן.

אנחנו מחאת הסטודנטים
והסטודנטיות.

8
ביולי
2023

אנחנו דור שגדל במדינה שנמצאת בנסיגה. מדינה עשירה עם אזרחים עניים, שבה וויתרנו על המילה שלום לטובת ביטחון, וגם ביטחון אינו בנמצא. אנחנו דור שראה מחאה חברתית קמה ומתאדה. אנחנו דור שלמד יאוש.

בתוך כל הייאוש, המאבק הזה לימד אותנו מה זאת תקווה. לימד אותנו מה זה עם שמתעורר ונלחם על עצמאותו. דמוקרטיה, שוויון, צדק-זאת הציונות שלנו.

אנחנו לא נוותר.

לאורך כל ההיסטוריה, אנשים צעירים נאבקו במציאות שנראתה בלתי אפשרית עד שהיא השתנתה.

אוהבים להגיד הרבה דברים על הדור שלנו. דור

טיקטוק, דור מזוין, דור רגיש.

וכל הזמן שואלים "איפה הצעירים?"

אז הנה אנחנו. ממש כאן. ואנחנו לא הולכים לשום מקום. הסטודנטים ימשיכו להיות בקו הראשון להגנה על הדמוקרטיה. ומכאן אנחנו קוראים לסטודנטים, למרצים ולראשי המוסדות האקדמיים – להשבית את האקדמיה!

אף אחד מאיתנו לא דמיין שככה תראה החצי שנה האחרונה שלו. שהספרייה תתחלף בצעדות. שהמבחנים יתחלפו באיילון.

אנחנו משלמים מחירים בלימודים. משלמים מחירים במעצרים.

ולמרות המבחנים והעומס - אנחנו כאן ונמשיך להיות כאן.

את השיעור הכי חשוב למדנו על בשרנו - מהי החשיבות של דמוקרטיה אמיתית. גדלנו במדינה בה הדמוקרטיה הייתה כנראה מובנת מאליה, ובחצי השנה האחרונה אנו מתחילים

גם עם עמי אשד. הסולידריות היא הסוד של המחאה.

העם לא צריך לפחד מהשלטון, השלטון צריך לפחד מהעם. **אנחנו העם! אנחנו העתיד!**

כל עוד הם מקדמים את חוקי הדיקטטורה, אנחנו לא נפסיק. לא נפסיק להלחם על החופש שלנו, להלחם על החלומות שלנו, להלחם על ערכי מגילת העצמאות ועל הדמוקרטיה!

נפגין בכל מקום בארץ ואם הקואליציה תעביר את חוק הדיקטטורה הראשון בקריאה ראשונה, ביום שלישי אנחנו נשבית את המדינה, ונבהיר להם שבקרב הזה, כמה ארוך שיימשך- ישראל תנצח.

או או או

**אם לא יהיה שוויון נחסום את בן גוריון
נפלתם על הדור הלא נכון**

להבין כמה זה מפחיד כשהיא עלולה לחדול מלהתקיים.

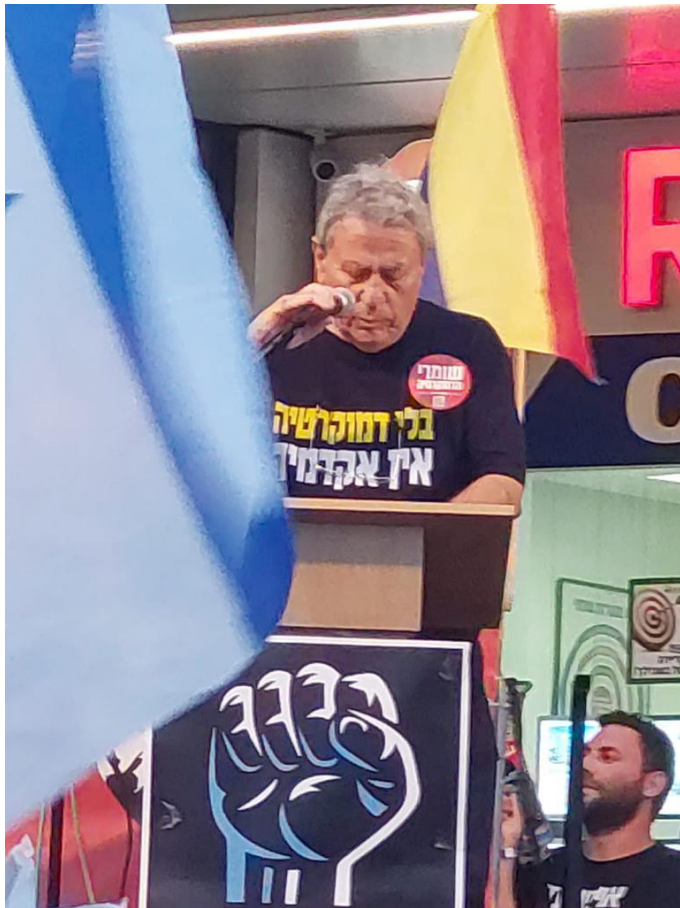
הממשלה בלי להתבייש דורסת את הזכויות שלנו! אני מרגישה את זה כסטודנטית וגם כאישה! איך ייתכן שלא ניתן למצוא בממשלה נשים שדואגות לנשים? אני מפחדת מעתיד בו לא יהיו נשים חזקות בתפקידי מפתח, נשים כמו אסתר חיות וגלי בהרב מיארה, שנאבקות לשמור על חומת הדמוקרטיה, חומה שהממשלה מבקשת לנפץ בכל יום מחדש.

ובדיוק בגלל זה, ביום שלישי נצא כולנו, סטודנטיות וסטודנטים מרחבי הארץ להילחם על עתידנו!

השבוע נעצרתי בנתב"ג יחד עם עשרות מפגינים, ובמשטרת רמלה חיכה לנו מפגן סולידריות. סולידריות גם עם שמונה סטודנטים שנעצרו השבוע באלימות בירושלים ושוחררו בתנאים דרקוניים. סולידריות וצדק לכל קורבנות האלימות המשטרתית. סולידריות

פרופ' איתן דומאני מכון ויצמן למדע

האם היכו אותו? נזרק לעברו רימון רסס? שלפו עליו אקדח? דרסו אותו? חתכו לו צמיגים? ריססו לעיניו גז? לנו זה קורה מדי יום. לצד שלך לא קרה מעולם.

אוחנה משתין ממגדל עזריאלי: מאשים את שי ניצן בהסתה וגרימת השסע בעם! צלם הנשים החובב אשל, איש סודו של הנאשם, הוקלט: ה"לא אשכנזים" מונ' עים משנאה, ואנחנו נלבה את השנאה הזו! מי לחש לאחזנו של רב קשיש שהשמאל שכחו להיות יהודים? מי רימה שהערבים נוהרים לקלפיות באוטובוסים של השמאל ושיקר שאת השריפה בכרמל הציתו ערבים? שי ניצן או נתניהו? סמוטריץ הגזען מסרב שאשתו תחלוק

הם משתינים מהמקפצה

איני שייך למאגר הנואמים אבל הסכמתי לדבר כאן כי אני נלחם על חיי. אוסף חסר תקדים של פושעים, מטורפים גזענים, מטומטמים ומושחתים חברו לחרב את המדינה שגדלתי בה, למדתי ולימדתי בה, נלחמתי עליה ואלחם עד חורמה בכל הקם להחריבה.

יש לי שני מסרים:

ראשון - אין עם מי לדבר ואין על מה לדבר!

שני: **זו מלחמה!** תתפרעו, תרעישו, תקללו ותסתמו פיות! זה מטריף את דעתם וכך נכניס לראש הסתום שלהם שאנחנו לא נוותר! לא יהיה שיח אקדמי מנומס עם הקמים להחריבנו.

אומרים שכל אחד משתין בבריכה, אבל לא מהמקפצה. לחבורת הזבל הזו אין מקפצה גבוהה מדי מכדי להשתין ממנה.

עם מי נשוחח? עם ראש לשכת בן גביר, שעמד בכפר יפיע ביום הטבח מול עשרות ערבים נסערים, והשתין? עם אפי נווה שכב עם מועמדת לשיפוט, עזר לה להתמנות לשופטת, הורשע בגניבת גבול, ואחרי כל זה רץ לראשות לשכת עורכי הדין? המכתזית אטבריאן הקוראת לטייסים נפולת של נמושות? גולדקנופף שלא שרת בצבא ופורוש תוקפים טייסים ולוחמי מ"מ - יש מקפצה גבוהה מזה? בושה!

הנאשם בפלילים מזכיר את הדרוזים שהבעירו צמיגים בגולן בנשימה אחת עם הפורעים הגזענים המטונפים ששרפו בתים בתורמוס עיא בליל בדולח 2023. השר קיש מאשים באלימות את אלו שסתמו את הפה לרוטמן - היי, קיש,

8
 ביולי
 2023

הסכם, למעט ההסכם עליו חתם עם אשתו? לסיום, שני משפטים מנאום מצמרר של אברהם לינקולן. אני מבקש לאחר הציטוט שלוש שניות של דממה, שתרגישו את הצמרמורת.

"לפני שבעים וחמש שנה הקימו אבותינו בארץ זו מדינה חדשה, שנולדה לחרות וקידשה את הרעיון שכל בני האדם נוצרו שווים.

אנו כאן כדי להבטיח שאומה זו תזכה ללידה מחדש לחופש – ושממשל של העם, על ידי העם ולמען העם לא יכלה מן הארץ".

לא נתייאש, לא נוותר, נתפרע וננצח. זהו, אפשר לצרוח.

חדר עם יולדת ערביה ומכריז שאת חווארה יש למחוק! אליהו, השר הכי אידיוט בממשלת הזדון העבריינית, לפני הקפה של הבוקר זורק את הנגיד מהמדרגות ואחרי הקפה קורא לניצב אשד מוגלה. אמסלם מסביר שהאלימות מול רוטמן לא נופלת מזו שהופעלה נגד רבין, שבסך הכל "שברו לו את הזה?" יא בהמה, להזכירך, לרבין עשו עוד משהו! "שברו"? השר הפשיסט המצחין, שהורשע בסיוע לארגון טרור, הוא זה שהציג בטלוויזיה את הסמל מהרכב של רבין והתנבא "כמו שהגענו לזה, נגיע גם אליו!" עם אלו ננהל שיח?

ואליך, גנץ. למה להסתפק ב"לחזור להידברות בבית הנשיא"? תחזור לממשלת רוטציה, בלי טריקים ושטיקים ועם דרעי ערב. לך שוב עם הרמאי שביזה אותך ומעולם לא קיים שום

פרופ' אופירה אילון אוניברסיטת חיפה והטכניון - מכון טכנולוגי לישראל

אלטרנטיבי, אריזות חכמות ועוד.

כבוד!

ומאחר וישראל מתחממת פי 1.5 משאר העולם, זוהו כאן למעלה מ 500 חברות מתחום האקלימטיק.

כבוד!

ואז.. קצת.. השתתקתי..

כי.. אצלנו, חוקי ההפיכה ידכאו את היזמות.

תקציב המדינה, שאושר, מתקצב דעות חשוכות, אנטי יזמיות, שדוחקות קידמה, מקבעות את המחשבה ואת הסגידה העיוורת לחולשה ולבורות.

לימודי המדע בנסיגה.

הסקרנות, היזמות והפליאה מפנים מקומם לבערות.

תקציב רשות החדשנות קוצץ ב 100 מיליון שח, תקציב מדען ראשי של משרד האנרגיה קוצץ ב 50%. התקציבים לאלו שאינם לומדים מדעים, אנגלית ומתמטיקה גבוהים מאלה שמקבלים

ערב טוב, זכרון יעקב

תודה על הבמה

תודה לכם שאתם כאן. כל שבוע.

עם דגלים, עם כרזות, עם אמונה, עם חזק כי זו- דמוקרטיה.

אני, אופירה אילון, פרופסור בבית הספר למדעי הסביבה באוניברסיטת חיפה וראש תחום סביבה ואנרגיה במוסד שמואל נאמן בטכניון. אני חוקרת מדיניות סביבתית וחוקרת מחקר ופיתוח סביבתי

לפני מספר ימים הרצתי בפני דוקטורנטים מאוניברסיטה בסלבדור, ברזיל, בעקבות פניה של הפרופ' שלהם שביקש ממני לתת הרצאה.

"אתם, סטארט אפ ניישן", אמר, "שתפי את הסטודנטים שלי וספרי איך עשיתם את זה".

הכותרת של ההרצאה שלי היתה "הצורך מניע את המעשים" - the needs drive the deeds

הראתי להם כיצד מצוקת המים לימדה אותנו לפתח מערכות השקיה חכמות, לטפל בשפכים שלנו ולהשתמש בהם להשקייה ולהתפיל מים.

כבוד! כבוד! כבוד!

הראתי להם כיצד עובדת היותנו אי אנרגטי הביאה לכך שבשנת 2023 יש בישראל כ 230 חברות שעוסקות בייצור חשמל מאנרגיה מתחדשת, אגירה, מימן ועוד. כבוד! כבוד! כבוד!

הראיתי איך בתחום החקלאות יש יותר מ 400 חברות שעוסקות בפיתוח חקלאות מדייקת, חקלאות מים, ביוטכנולוגיה ויש עוד 200 חברות שעוסקות בתחום המזון- חלבון

ברזיל היתה מקוטבת- כמו ישראל

כלכלה הרוסה - כמו ישראל

הוצאות עצומות של מגזר ציבורי בלתי יעיל
ומושחת- מוכר לכם???

אינפלציה גבוהה,

יערות גשם בוערים וסביבה בלי איכות. מוכר
לכם?

אנחנו צריכים ללמוד מהברזילאים- חוגגים
ברחובות בריקודים, אבל גם מצליחים להדיח
את המושחתים, לרסן את הנהנתנים, לבסס
כלכלה יציבה יותר, להביא יותר משקיעים
לברזיל ולבנות יחד מדינה דמוקרטית חזקה,
שעזרת לכל העולם להלחם במשבר האקלים.

ככה צריך!

אז The needs drive the deeds

הצורך שלנו עכשיו הוא להגן על הדמוקרטיה.
על המדינה. והצורך הזה הוא שדוחף אותנו
למחאה.

בלי דמוקרטיה אין סטארט אפ ניישן.

כל המוסדות להשכלה גבוהה בישראל.

בושה!

אתם יכולים להבין מה תהליכים כאלה כבר
עושים ואיזה נזקים עוד ייגרמו לסטארט אפ
ניישן..

ועוד אוסיף: דוח שהוציאה רשות החדשנות
לפני שבוע מראה כי ההשקעה הממשלתית
במחקר ופיתוח עומדת על 9% בלבד. כלומר,
למעלה מ 90% מגיע ממקורות בחו"ל ומהמגזר
הפרטי.

חוסר היציבות והמהפכה המשטרית יפחיתו
את האטרקטיביות של השקעה בישראל.

משקיעים, כידוע, מחפשים יציבות.

אנחנו כבר רואים איך ההשקעות בהייטק
הישראלי פחתו בכמעט 70% בעוד שבעולם
כבר יש התעוררות מחודשת.

בושה!

לעומת זאת, בברזיל, באוקטובר 22 היה מהפך.
Lula da Silva נבחר בבחירות דמוקרטיות
והדיח את הנשיא בולסונרו.

נלי דמוקרטיה אין אקדמיה

ירושלים

פרופ' אלון קורנגרין אוניברסיטת בר אילן

23
ביולי
2023

האקדמיה חייבת להיות קול המצפון, הקורא נגד שחיקת המוסדות הדמוקרטיים וערעור הנורמות הדמוקרטיות. מכיוון שהפופוליזם מבקש לתמרן את דעת הקהל ולדכא התנגדות, הקהילה האקדמית חייבת להיות בחזית ההגנה על חופש הביטוי ושמירה על הזכות למחאה לא אלימה.

אם חפצים חיים אנו, עלינו להתאחד במחויבותנו לערכים העומדים בבסיס הדמוקרטיה הליברלית - אמפתיה, סובלנות וכבוד לאדם באשר הוא. מול השנאה והקנאות, התגובה שלנו חייבת להיות של אהבה והבנה. על ידי אימוץ ערכים אלו, נוכל לגשר פערים וליצור חברה שבה הכלה ושיתוף הפעולה מנצחים את הפחד והפילוג.

לפני שבעה חודשים יצאנו לרחובות. תמימים היינו, חשבנו שלאחר מיגור כמה חוקים נוכל לחזור ולהסתגר באולמות האקדמיה. גם אם מחר לא יעבור החוק לביטול עילת הסבירות לא נוכל לחזור עוד למעבדות שלנו. עלינו לעמוד בשורה אחת עם הרופאים, הטייסים, המילואימניקים, אנשי ההייטק ועד רבים ולעצור את גל השקר הפופוליסטי המאיים להטביע אותנו. מעכשיו מוטלת על כולנו האחריות, החובה, להיות מעורבים כל הזמן בעיצוב פניה של החברה בישראל לשנים רבות.

תודה רבה

לפני שבעה חודשים יצאנו לרחובות עם תחושת בטן עמומה שעלינו לצאת לדרך ארוכה ומפותלת שסופה לא ברור. בתחילה מחינו נגד

סדרת חוקים אשר היו משנים מן היסוד את שיטת המשטר של מדינת ישראל. בן לילה נבנו קהילות מכל מוסדות המחקר, מדענים התנדבו לנאום בעצרות מחאה, משפטנים הופיעו בחוגי בית והרצאות, חוקרים עמדו בגשם ויצאו לאינספור הפגנות. אני רואה פה בקהל רבים מהאנשים והנשים האמיצים הללו שכבר שבעה חודשים לא נחים לרגע. החל מאלו שעמדו בגשם בכיכר הבימה, דרך אלו שהדביקו מדבקות על האוטו של שמחה רוטמן וכלה באלו שצעדו לכאן בחום הכבד מתל-אביב.

לא באתי לדבר על הממשלה שלנו ולא על עילת הסבירות. באתי לדבר על החובה שלנו במאה ה-21. לאחר שנים רבות של שקט מדומה, היום ברור שעלינו להתמודד עם אתגר דחוף, אנו חווים גל גואה של פופוליזם עולמי המתנפץ גם על חופי מדינת ישראל. בתקופה האחרונה אנו עדים לחזרתן המבשרת רעות של אידיאולוגיות פאשיסטיות המבקשות לזרוע זרעים של שנאה, פילוג וחוסר סובלנות בחברה שלנו.

אל מול אתגר זה, על האקדמיה להתרומם בנחישות ובאומץ. חובתם של המוסדות האקדמיים שלנו להיות ראשי התבונה, החמלה והידע המבוסס על ראיות. כחוקרים ומחנכים, עלינו לא רק לעמוד איתן נגד נטיות פשיסטיות אלא לפעול כדי להתמודד נגדן באמצעות כוחן של האמת והנאורות.

נלי דמוקרטיה אין אקדמיה

ירושלים

פרופ' מיכל פלדמן אוניברסיטת תל אביב

23
ביולי
2023

שמי מיכל פלדמן, אני אמה לחמישה ילדים, ארבע מתוכן בנות. אני פרופסור למדעי המחשב באוניברסיטת תל אביב. אני אשה דתיה.

אני שייכת לקהילת החוקרות והחוקרים באוניברסיטת תל אביב, ולקהילת החוקרות והחוקרים במדעי המחשב ותורת המשחקים בעולם. אני גרה בגבעת שמואל. יש לי אח אהוב מתנחל, וחברים אהובים מהשמאל והימין של מדינת ישראל. יש לי קולגות יקרות: יהודים וערבים, דתיים וחילונים, גברים ונשים. אני פוגשת ביומיום את כלם, ומעולם לא הרגשתי פערים כאלה. מעולם לא הרגשתי קרועה בין עולמות כפי שאני מרגישה כיום.

הקרע שלי הוא קרע בין עולמות, וגם קרע ביני לבין עצמי. יש ימים בהם אני מרגישה שבמלחמה על הבית אסור ללכת לפשרות, וימים שאני מרגישה שאם לא נלך לפשרות, פנינו לאבדון. יש ימים בהם אני מרגישה ייאוש עמוק, וימים בהם אני מרגישה תקווה גדולה. אני גדלתי על ברכיה של הציונות הדתית - המגזר, לא המפלגה, ציונות דתית מגשרת וליברלית. ואני עומדת כיום נחרדת מול המהלכים של המפלגה שמתיימרת לייצג אותה. בימי שיגרה אני עוסקת במחקר במדעי המחשב ותורת המשחקים. מדובר בתאוריות מתמטיות. אבל גם בתוך העולם הזה, מתגלה רעיון נפלא, והוא, שפעמים רבות עולם של שחור ולבן ממסך לנו אמת, שמתגלה רק בתוך עולם של ניואנסים, גוונים ומורכבות.

הממשלה הנוכחית מנסה למשוך אותנו לעולם של שחור ולבן, לעולם של קצוות שנלחמים

זה בזה, של ימין ושמאל, של ישראל הראשונה וישראל השניה. אבל אנחנו חכמים מדיי ובשלים מדיי בכדי ליפול בפח הזה. המחאה הזו איננה מחאה הומוגנית, היא לא מחאה של השמאל ולא מחאה של חילונים. היא מחאה רחבה, שחוצה מגזרים. היא מורכבת גם מדתיים מתונים ואנשי ימין ליברלי. המחאה מעוניינת להשיב לפה את הזהות היהודית ההומאניסטית הליברלית, כזו המקדשת ערכים של חרות שוויון וכבוד, כזו המאמינה ברוח האדם וביצירה אנושית.

ובתוך כל זאת, הבטתי במוצ"ש האחרון בתמונות העליה לירושלים. גברים נשים וטף. שאחרי חודשים ארוכים של מחאה ברחובות, ובחום קיצוני, עלו לירושלים, בידם דגל ישראל, ובלבם תקווה גדולה. ואני שואלת את עצמי: האם הם ידעו שהם חלק מנס? האם הם הצליחו לראות את הרגע החד פעמי והמכונן שעוד ידובר בו?

אני חרדה לעתידה של האקדמיה הישראלית. המחקר האקדמי במדינת ישראל הוא הבסיס האיתן לשגשוגה ולחוסן הכלכלי והמדיני שלה. מחקר אקדמי מושתת על שיתוף ודמוקרטיה, כשדעתו של אחרון הסטודנטים מקבלת את אותו משקל של גדול הפרופסורים. ככה בונים מחקר. ככה בונים רעיונות, ככה בונים חברה, וככה בונים מדינה.

אני מביטה סביבי בדאגה. בכל יום שעובר אני רואה ושומעת על עוד פוסטדוקטורנט מבריק שמעדיף לא לחזור לישראל, על עוד חוקרת ישראלית בעלת שם שמתחילה בצעדי עזיבה, על עוד מדען או מדענית מחו"ל שמבטלים הגעה לישראל. מה שנבנה פה במשך

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

גם אם יש מה לתקן במערכת המשפט, סרוס המערכת המשפטית והעצמת כח הממשלה זה וודאי לא הפתרון. מיומה הראשון, הרפורמה הנוכחית עוסקת בכח. לא בתיקון ולא באיזון. והכח הזה נמצא בידיים של הממשלה הקיצונית ביותר מאז קום המדינה.

אני לא רוצה לחיות בחברה שאין בה הגנה למיעוטים. אני לא רוצה לחיות בחברה שאין בה הגנה ללהטביים, או לערבים, או לנשים.

"יש המשננים לנו יומם ולילה כי כוחנו באחדותנו. כוחנו הוא אכן בהיותנו מאוחדים כולנו סביב זכותנו להיות שונים זה מזה. אנחנו שונים זה מזה לא מפני שאחדים מאתנו עדיין אינם רואים את האור, אלא מפני שיש בעולם אורות ולא אור. אמונות ודעות, ולא אמונה ודעה." (עמוס עוז, שלום לקנאים)

השונות שלנו היא מקור ברכה ומקור יצירה. במשך שנים חיינו כאן ביחד. הקמנו משהו שהוא גדול מסכום חלקיו. אנו כולנו אוהבי הארץ הזו. ולא נוותר עליה.

כי אין לנו ארץ אחרת.

עשרות שנים יכול לרדת לטמיון בהינף יד. אני גדלתי במדינה משגשגת מחקרית. אל תהרסו בשרירות לב את מה שנבנה כאן במשך שנים. תנו לי להעניק גם לילדיי את המתנה היקרה הזו.

אינני משפטנית, והבנתי בנושאים אלו מעטה, אבל לא צריך להיות משפטן דגול כדי להבין שמי שלא רוצה לעשות דברים בלתי סבירים לא חושש משימוש בעילת הסבירות.

אחד המשפטים היפים והעמוקים ביותר במתמטיקה הוא משפט גדל, שאומר שלא קיימת מערכת מתמטית תקפה שבה ניתן להוכיח כל משפט. וממילא לא קיימת מערכת משפט שיכולה לכסות באופן הרמטי את כל הכללים.

הרמב"ן טבע ביטוי נפלא: "נבל ברשות התורה". זהו אדם שעושה מעשי נבלה, ולשון החוק משמשת לו כעלה תאנה מוסרי. אני לא רוצה לחיות בחברה של נבלים ברשות התורה. יש מעשים שאינם סבירים, הגם שהאיסור אינו כתוב במפורש.

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

אחרית דבר

לא תם ולא נשלם ובטח לא מושלם. בימים כתיקונם לא היינו חולמים להוציא חוברת במהירות כזו. כל נאום היה עובר עריכה קפדנית, שעות היינו שוקדים על בחירת הצילומים וימים היו עוברים בדיונים על הקשר בין מבנה החוברת למסר שלה. אלו לא ימים רגילים. אצנו להוציא את המכלול אליכם בלי לדקדק בכל קוצו של יוד. רצינו להעביר את הרוח הנפלאה של כל כך הרבה אנשים שהדמוקרטיה בנפשם. לכן במקום עיצוב מושלם אתם מקבלים מציאות מחוספסת. חלק מהשגיאות במקור וחלק עלינו, זו המחאה הזו הדרך.

חברי המערכת:

איתי אטר, אוניברסיטת תל-אביב
נורית גרונאו, האוניברסיטה הפתוחה
עמיחי ורדי, אוניברסיטת בן-גוריון בנגב
עדי חן, הטכניון
קרינה יניב, מכון ויצמן
דורון כהן, אוניברסיטת בן-גוריון בנגב
נועה לביא, האקדמית תל-אביב יפו
נילי מור, האוניברסיטה העברית
לילך עמירב, הטכניון
עופר פירסטנברג, מכון ויצמן
יועד צור, הטכניון
אלון קורנגרין, אוניברסיטת בר-אילן
צמרת ריקון, מכללת אורנים
יאיר שגיא, אוניברסיטת חיפה

עורך: אלון קורנגרין

עריכה גרפית: רונית כהן-ספר

צילום: אלון קורנגרין, רונית כהן-ספר, וציבור המפגינים.

בלי דמוקרטיה אין אקדמיה

"כשאתה מבחין כי כדי לייצר אתה צריך לקבל אישור מאנשים שאינם מייצרים דבר; כאשר אתה נוכח שהכסף זורם למי שאינם סוחרים בסחורות אלא בטובות הנאה; כאשר אתה תופס שהרבה אנשים מתעשרים באמצעות שוחד והשפעה יותר מאשר באמצעות עבודה; וכי החוקים אינם מגוננים עליך מפניהם, אלא מגוננים עליהם מפניך; כאשר אתה מגלה שהשחיתות מתוגמלת והיושר הופך להקרבה עצמית - אז אתה יכול לדעת שגורל החברה שבה אתה חי נחרץ"